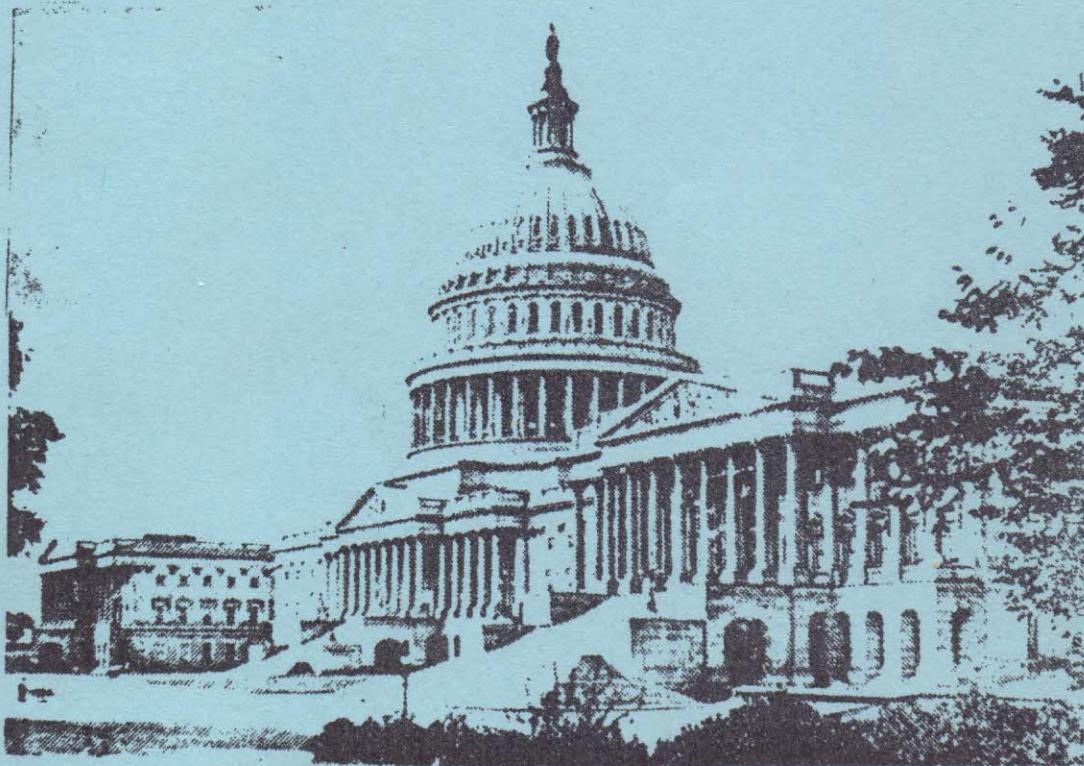

БУРГАРСКИ

ВАШИНГТОНЪ

СВѢТОВНАТА СТОЛИЦА НА СВОБОДНИЯ СВѢТЪ
КѢДЕТО НА 30 МАРТЪ 1963 Г. ЩЕ ЗАСЕДАВА
СЕДМИЯ КОНГРЕСЪ НА
БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

В О Р В А

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, Inc.

Б О Р В А

Б О Р В А

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТЪ
НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front

P.O.Box 2158, Grand Central Station, New York 17,N.Y.- U.S.A.

Редакторъ-Основателъ Д-ръ Ив.Дочевъ

Редактира комитетъ

Година XII - Брой 1.

Януари- Февруарий 1963 год.

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА .

Когато въ полунощъ, на 31 Декемврий, топовнитъ гърмежи възвестиха отлетяването на 1962 год. и навлизането на 1963 год. първата наша мисъл бъде отправена къмъ Родината ; къмъ нашите братя и сестри, които вече 18 години страдатъ подъ комунистическиятъ терористически режимъ, поробени на 9.9.1944 год. и които ,сигурно и тази година, посрещатъ новата година съ надеждата, че тя можеби ще имъ донесе свободата.

Събитията които се развиха презъ 1962 год. особено около кризата въ Куба, поради опитът на Москва да направи отъ Хавана своя атомна база срещу Америка и обратътъ, които настъпи въ разбиранятита на американците за начина по който, както ние емигрантите отдавна препоръчахме, може успешно да се действува срещу домогванията на комунизма, а именно, не повече съ конференции и преговори, а съ "желъзенъ юмрукъ", вдъхватъ надежди, че презъ 1963 год. може да се създнатъ очакванията на поробените народи и желанията на прокудените отъ Родината имъ емигранти пръснати по целия светъ.

Съ върата, че наистина 1963 год. ще бъде по щаслива ние отправяме къмъ всички сърдеченъ поздравъ и най искрени благопожелания по случай новата година. Същевременно ние отправяме апель къмъ братята въ Родината и къмъ всички емигранти, да продължатъ борбата за свобода съ пълна въра въ успеха ; да дадатъ още по-вече енергия , трудъ и жертви, ако съ нужни; да обединятъ усилията си предъ олтаря за имъчена и страдаша България и да допринесатъ щото надеждите и желанията ни да видимъ презъ 1963 год. да изгръне отново свободата , да се създнатъ !

Честита Ви новата 1963 год.

"Б О Р В А"

НАШИТЕ НАРОДИ СЕ БОРЯТЪ ЗА ДЕМОКРАЦИЯ !

Д-ръ Калинъ Койчевъ
Главенъ Секретарь на Б.Н.Фронтъ.

Напоследъкъ въ различни неофициални и официални сръди всръдъ западния свѣтъ се говори за промѣната, която ставала въ Съветския Съюзъ и сателитните страни, дефинирайки я по нѣкога като еволюция, понѣкога като либерализация на тамошните режими.

Плодъ на тази философия и разбиране е и политиката на "мирно съжителство", "мирно коопериране", "мирна конкуренция", "стопанско подпомагане", "културна размѣна" и т.н., съ която политика Запада и ангажиранъ въ отношенията си съ комунистическия Истокъ.

Такава една политика предполага едно повърхностно познаване на основитѣ идеини и практическо-политически устой на Максизма и диялектичния материализъмъ отъ една страна и борбата и интереситѣ на поробенитѣ отъ комунизъма народи - отъ друга.

Комунистическите поробители на поробенитѣ народи нѣма никога въ никой случай да се ангажиратъ въ провеждането на една политика, която ще доведе до евентуалната провала на тѣхния установенъ общественъ и социаленъ редъ. Напротивъ, възприемането и провеждането на такава една политика е указание какво тѣ сѫ абсолютно убедени и сигурни, че тази политика ще днесе полза, ще закрепи и утвърди управлението имъ.

Борбата на поробенитѣ народи противъ комунизъма, не е борба за "либерализиране" или "еволюция" на комунистическия строй. Тя е борба на национелно самоопредѣление, за демократично управление и за социална справедливост и като такава единствена цель на тая борба е провалянето на комунистическия строй.

Като се поставяятъ въпроситѣ на такава свѣтлина, се вижда колко сѫ ефимерни "надѣждитѣ" за откъсване на сателити отъ орбитата на Москва или пъкъ за смъртоностния конфликтъ между комунистическите блокове.

"Политиката на съжителство и сътрудничество подпомага комунистическия империялизъмъ и отдалечава въроятността за една скорошно освобождение на поробенитѣ народи.

Маневритѣ на Русия или пъкъ на която и да е било друга държава отъ комунистическия блокъ да покаже нѣкакви признания на "либарализиране", коопериране или тенденций къмъ независима отъ Москва политика, е плодъ на вътрешна слабост и на невъзможността на комунистическия строй да разреши ежедневните проблеми на тѣхното управление и стопанство.

Това фияско на комунистическия строй не е само плодъ на нереалността на утопичността на тѣхната доктрина. Провалянето на тѣхниятъ строй се дължи преди всичко на масовата съпротива, която широкитѣ народни маси указаватъ на масовия саботажъ срещу всички червени мърприятия.

Съ пълното съзнание, че тѣ по малко ще ядатъ, по лошо ще бѫдатъ облечени, по лошо ще живѣятъ, народитѣ задъ желѣзната завеса провалятъ комунистическото стопанство.

Чрезъ политиката на стопанско подпомагане и на културна обмѣна, Запада укрѣпва и упазва рушаващата се отъ вътрешни противорѣчия и народна съпротива комунистическа империя.

Борбата на поробенитѣ народи, обаче, че възвѣржествува и тѣ ще извояватъ свободата си, защото тази борба не е само за хлѣбъ, а и за човешки правдини, демокрация и справедливостъ.

РАДОСТЬ ВЪ ЦАРСКИЯ НИ ДОМЪ.

На 3 декемврий 1962 год. Председателя на Българския Националенъ Фронтъ получи отъ Мадридъ следната телеграма:

Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ, ТОРОНТО КАНАДА

МНОГО ЩАСТЛИВЪ СЪМЪ ДА ВИ СЪБОЩА РАДОСТНАТА НОВИНА, ЧЕ НА ВТОРИ ДЕКЕМВРИЙ ЦАРИЦАТА НИ ДАРИ СЪ ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКЪ, КОЙТО ЩЕ НОСИ ИМЕТО КАРДАМЪ КНЯЗЪ ТЪРНОВСКИ. УВЕДОМЕТЕ СЪНАРОДНИЦИТЕ,

СИМЕОНЪ ВТОРИ.

На това съобщение Председателя на Българския Националенъ Фронтъ е отговорилъ съ следната официална телеграма:

ТЪХНИ ВЕЛИЧЕСТВА ЦАРЪ СИМЕОНЪ ВТОРИ И ЦАРИЦА МАРГАРИТА, МАДРИДЪ.

ОТЪ ИМЕТО НА ВСИЧКИ ЧЛЕНОВЕ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ И ОТЪ СВОЕ ИМЕ ПОДНАСЯМЪ НА ВАШИ ВЕЛИЧЕСТВА НАИ СЪРДЕЧНИ СЪРАДВАНИЯ И ИСКРЕНИ БЛАГОПОЖЕЛАНИЯ ПО СЛУЧАЙ РОЖДЕНИЕТО НА СИНА НА ВАШИ ВЕЛИЧЕСТВА, КАРДАМЪ КНЯЗЪ ТЪРНОВСКИ.

Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ.

Подобна телеграма отъ Мадридъ бъ изпратена и до Подпредседателя на Б.Н.Ф. Д-ръ Георги Паприковъ, за да се уведомятъ сънародниците и въ Съединените щати.

Редакцията на "БОРБА" се присъединява къмъ благопожеланията на Председателя на Б.Н.Ф. и също честити щастливото събитие въ Царския Домъ, като пожелава на младия Търновски Князъ Кардамъ, крепко здраве бистър умъ и желъзната песница на Своя предшественикъ Ханъ Кардамъ.

ХАНЪ КАРДАМЪ.

Български владетель отъ Първото Българско Царство. Тринадесети по редъ български ханъ отъ основаването на българската държава следъ ханъ Аспарухъ. Приемникъ на Българския престолъ отъ ханъ Телеригъ. Царувалъ отъ 777 до 803 година. Въ три воини разбилъ византийците и ги накаралъ да му плащатъ годишенъ данъкъ. Обединилъ българските и славянски племена отъ Македония съ тези отъ Мизия. Приемникъ на ханъ Кардамъ е славният български владетель Крумъ Страшни.

ХУМОРЪ ОТЪ НЕЩАСТИЕТО НА ЕДИНЪ КОРАВЪ НАРОДЪ.

Едни отъ най упоритите селяни противъ комунистическата власт въ България се указаха тъзи отъ софийските села - шопитъ. Това са онези селяни, който Елинъ Пелинъ ги рисуваше въ разказите си съ обърната вълна на кожухчетата си и съ дълги дрънови сопи.

Комунистите се опитваха на нѣколко пъти да образуватъ съ тѣхъ Текезесета, разтуряха ги, уедряваха ги, намаляваха ги, но не успѣха да накаратъ шопитъ да работятъ ангрия.

Преди нѣколко години излезе заповѣдъ, че никой стопанинъ нѣма право да коли добитъкъ, безъ разрешението на властта. Отъ тогава до днесъ, не остана ни добитъкъ, ни прасе, ни кокошка, ни пиле, всичко се изкла тайно, изнесе и продаде въ града.

Бай Димитъръ отъ село Горублене е на 88 години, той ще стане столѣтникъ, това е мечтата му - защото сто годишни хора ималс, но сто годишна власт нѣмало! Такъвъ е неговия девизъ и не се страхува отъ никой, говори си така навсѣкъде. Преди да умре, искалъ да се понарадва на сейра имъ.

Единъ денъ, въ омнибуса отъ София за Горубляне, група младежи се закачатъ съ бай Димитъръ, като говорятъ високо, та да го предизвикатъ да приказва предъ всички въ омнибуса.

- Бай Димитре, къде бѣше нѣколко дена, та не те виждахме?

- Е, па, у тюрмето, нали знаете.

- Защо те задържаха бѣ, бай Димитре?

- Ете, искахъ да продамъ две ягнета, сложихъ ги у чувалето и рано, рано у градо, па хватиха ме двама милицайци, та право у тюрмето.

- После какво стана бѣ, бай Димитре? - питатъ закачливо момчетата, до като всички пътници се смѣятъ, смѣятъ се дори и офицерите комунисти въ рейса.

- Ете, па отъ менеке туршия неке стае, понамачкаа ме малце и ме пуши горе да писувамъ. Дадоа ми два листа, едина го подписафъ, ама другия нече буде!

Сега всички се смѣятъ въ хоръ, защото знаятъ, че другия листъ е за сътрудничество съ милицията.

- Бай Димитре, после върнаха ли ти ягнетата, бѣ?

- Е, върнаа ми чувалето, ама язе си пишемъ на тефтеро!

Всички се смѣятъ и въсхискаватъ на геройзма на този коравъ българинъ. Този шопъ живѣе съ вѣрата, че скоро ще изгрѣе свободата и надъ тѣхното селце и че единъ денъ, въпреки всичко, ще си получи паритъ за дветѣ агнета, конфискувани отъ комунистите!

Шопъ.

НОВОГОДИШНО ИНТЕРВЮ СЪ Д-РЪ ДИМИТЪР ВЪЛЧЕВЪ.

Съосновател на

Българския Национален Фронтъ.

Редакцията на "БОРБА" поиска да узнае мнението на бившия членъ отъ Върховното Ръководство на Б.Н.Ф. Д-ръ Д. Вълчевъ по различни международни и български въпроси, които вълнуватъ смиграцията ни. На поставените му отъ насъ въпроси Д-ръ Д. Вълчевъ се отзова както следва:

Въпросъ: Какъ се очертава споредъ Васъ свѣтовното положение презъ настапващата нова година?

Отговоръ: Но така розово, както го вижда и представя официалната западна публицистика. Московската свѣтовна агресия разполага днесъ не само съ добре познатите "пости колони", проникващи до най високи мѣста на западните сили, а още и съ несравнено по опасната така наречена "шеста колона". Тя се рокрутира отъ широки срѣди на западната общественостъ, включително известни управляващи кръгове, които заминаватъ предъ действителността и продължаватъ да се самоизлагватъ съ овсяхтели, отдавна опровергани илюзии. Така напримѣръ: довѣрчивостта къмъ политиката за мирно съвмѣстно съществуваніе, вътвимето на която се прибѣгва до нови, крайно рискувани концепции специално по отношению отбраната на Европа; празни надежди за предстоящъ неминуемъ разрывъ между Москва и Пекингъ, като оправдание за отстапчивост и разбирателство съ Хрущовъ срещу "общата жълта опасност"; очаквана оболюция на брънешката система къмъ действително либерализиране и демократизиране, поради което се изоставя на заденъ планъ съдбата на поробените наши народи и тѣмъ подобни залагалки. Много указания отъ последно време говорятъ, че на тѣзи вѣдици, хвърлени лукаво отъ подиума на разните комунистически конгреси и синедриони въ Москва, могатъ да се хвънатъ много шарани въ водите на свободния още Западенъ свѣтъ. Това толкозъ повече, защото фалангата отъ различните "специалисти" и дѣлбокомудрони "съветолози", които доминиратъ въ западната публицистика, съзнателно или не, ноуморно светятъ на този риболовъ.

Въпросъ: Не намирате ли, че поражението, което претърпя съветската агресия въ Куба и твърдото държане на американската политика до голъма степенъ опровергаватъ тѣзи Ваши не много окуражителни преценки и предвиждания?

Отговоръ: Разрешението на така нарочената криза около островъ Куба, бѣ на пръвъ погледъ, безспорно, забележителенъ успехъ на президентата Кенеди и безславно отстапление на Хрущовъ. Но подчертавамъ: само на пръвъ погледъ и при повърхностно наблюдение. Въ сѫщностъ, Москва профитира отъ цѣлата тази афера, ако не повече, то сигурно не по-малко отколкото Вашингтонъ. Но само защото стоварените въ Куба запаси отъ ракетно и атомно оръжие бѣха достатъчни, за да има какво да се изтегли обратно и какво да остане и со укрие, а главно, загдѣто съветската "отстапка" бѣ изкупена съ формална гаранция за режима на Фиделъ Кастро, като на Хрущовъ остана изгодата, да настоява сега отъ позицията на "спасител на мира" съ привидно "основание" за насрещни отстапки главно по германския проблемъ.

Неговото учреддане ще единъ или другъ смисълъ обаче може да има съдебовни последици за цяла Европа. А точно европейският континент е, който въ настоящия стапъ на бръшевишката свътова агресия, интересува на първо място и най много Москва. Въ сравнение съ тази тъхна най-близка и капитална цель предмостовото укрепление Куба е само отъ условно стратегическо значение. Неговият потенциалъ може за сега да бъде и снишаванъ ако това послужи като размъна монета за оставяне открыти пътищата въ Европа, която Хрущовъ крои да погълне чрезъ "мирна коекзистенция", безъ атомна война, или въ красъ случай "само" чрезъ гражданска война и конвенционални "локални" сътъкновления.

Въпросъ: Какъ проценявате развитието въ България следъ последната чистка и при новото правителство на Живковъ?

Отговоръ: Чудя се на акъла на западните коментатори, които и по този поводъ не престанаха да бръщовеят за нѣкаква "десталинизация" у настъ и припостаряйки папагалски тезитъ на московските ратай въ София, да предсказватъ и очакватъ наистина смегчение на режима и подобрене участъта на заробения нашъ народъ. Мотивироката, съ която бѣ низвергнатъ сега Юговъ, и същевременно реабилитиранъ Трайcho Костовъ, представлява връхъ на цинизъмъ, познатъ до сега въ комунистическата практика изобщо. Обвиненията въ "личенъ култъ" въ мними нарушения на така наречената "социалистическа законност" и пр. могатъ да бѫдатъ вземани сериозно само отъ завидно наивни, ако не престъпно недежи "наблюдатели" изъ Свободния свѣтъ. У настъ въ България, включително срѣдът на самата комунистическа партия, отдавна вече сѫ престанали да върватъ на всички тъзи идеологично маскирани "аргументи". Тамъ съ ясно напримъръ, че съдебното убийство на Костовъ, вмѣнено сега въ вина лично на Юговъ, се извѣрило не въ нарушение, а именно въ точно изпълнене на тъхната "социалистическа законност", която е въ сѫщностъ само функция отъ заповедите на Москва - днесъ при Хрущовъ, не другояче отколкото вчера при Сталинъ. Помни се сѫщо така, че следъ скъскуцията на Костовъ, не другъ, а точно Юговъ бѣ временно деградиранъ, но не за нѣкакво нарушение на законността, а именно като подозиранъ сподвижникъ на Костова въ неговите опити да разхлаби московския яромъ. Знае се най-сетне, че сѫщиятъ Юговъ, следъ сваленето на Червенковъ въ 1956 година, бѣ повиканъ за министъръ председателъ именно за прочистване на т.н. "култовщина", аeto че сега самъ съ обвиненъ не само въ "личенъ култъ", адори въ заговоръ съ "архисталиниста" Червенковъ, па и "ревизиониста" Чанковъ! Ясно е, проче, че язвата отъ която се гърчи комунистическиятъ режимъ и у настъ, не сѫ фантомитъ на "сталинизма", "догматизма" или "личния култъ", а чисто и просто робска послушност и безпринословното подчинение на Москва, която безпощадно ограбва и напрѣга до скъсване стопанския потенциалъ на страната ни. Това е въ сѫщностъ първопричината за пораждане все отново на една вътрешно-партийна опозиция въръдъ Б.К.П. първоначално около Трайcho Костовъ, по-сетне около Вълко Червенковъ, после около Георги Чанковъ, Никола Кофарджиевъ, Добри Търпешовъ, Йонко Пановъ и най-сетне около Юговъ, Георги Чанковъ и другитъ. Но случайно, единственото убедително обвинение срещу всички тъхъ гласи, че спâвали политиката за "ускорено социалистическо развитие" и "братско сътрудничество съ социалистическите страни". Това преведено на разбираемъ езикъ значи, че се сѫ опитвали да опониратъ срещу исканото отъ Москва наудничаво индустратализиране на страната, срещу непосилните износи за комунистическия и други страни,

срещу безмилостното ограбване на народното стопанство чрезъ неравноправно "сътрудничество" съ С.С.С.Р. и пр.-политика, превърнала народа въ закрепостен робъ и излагаша самия комунистически режимъ у настъ на кризи и опасни изпитания.

Новото правителство на Тодор Живковъ не само не предвъздава подобрение за мизерния халъ на нашия народъ, а точно обратното. Последните структурни и персонални промени въ централната власт представяват фактическо пълно идентифициране между партийното и държавно ражводство, т.е. осъществяватъ тотална партийна диктатура, ~~засилватъ централизма и партийния контролъ и превръщатъ "другаря-секретарь" Живковъ~~ въ пълно и неограничен разпоредител съ съдбинитъ на народа. Всичко това въ служба и за изпълнение на фантастичния 20-годишен планъ зе проходъ къмъ комунизъма при нови непосилни жертви и лишения за окаянитъ граждани на "Народната Република България".

Въпросъ: Какво мислитъ за положението всрѣдъ нашата емиграция и въ какво се заключаватъ днесъ по конкретно и най-нитъ главни задачи?

Отговоръ: Задачата на нашата емиграция не само, а и на емиграцията отъ страните подъ руско-бolshevishka власт изобщо, е крайно затруднена поради общите насоки на западната политика и на най-новите тенденции за илюзорно разбирателство съ Москва.

Значението на политическата емиграция като малъкъ или голъмъ факторъ зависи отъ висша степенъ отъ отношението къмъ нея официалните фактори на страните, въ които тя е приютена.

Можемъ само съ прискърбие да констатираме печалния фактъ, че нашата готовност и усилия да бъдемъ полезни по линията на една освободителна борба, не само не намъриха подобаващъ отзувъ, а често дори се зловиждатъ и поставятъ подъ карантина, и то съ същата онази аргументация, съ която си служи и большевизъмъ при преследване и унищожаване на националните сили – единствения врагъ отъ когото Москва се страхува.

Що се отнася до вътрешните недъзи на самата емиграция, намирамъ че главна беда не са различията между отдѣлните политически лагери, чиято дейност би могла въ крайна смътка да бъде все пакъ отъ полза на общата освободителна целъ.

Главниятъ порокъ всрѣдъ нашата емиграция съзирамъ въ една безподобна поквара, която води не само до бозогледни партизански вражди, накърняващи общото освободително дѣло, а още и до същински канibalизъмъ всрѣдъ единъ и същи политически лагеръ.

Това самоизляждане, практикувано чрезъ клевести и хули срещу всяка по-изтъкната личност между настъ и въздигнато вече въ система, грози да обозглави емиграцията ни и да я обрече на пълна политическа импотенция.

Друга причина за настапилото разочарование виждамъ въ злополучните до сега ходове за осъществяване на голъмата идяа относно едно политическо препозентативно Задгранично Представителство на базата на Търновската конституция, за която съществуваха всички обективни предпоставки и добри изгледи за успехъ.

Този голъмъ шансъ за нашето национално дъло въ омиграция грози да бъде окончателно проигранъ.

При това положение, като задача на наштъ усилия остава преди всичко да издигаме гласъ, доколкото можемъ, за защита правото на нашия народъ за национална и гражданска свобода, да изобличаваме лжите на комунистическата пропаганда за положението и настроението на народа ни и не на последно място – да брамимъ и оправдавамо предъ чуждата общественост святата и права наша национална политика отъ близкото и по далечно минало, безъ огледъ на това, кой билъ "правилъ" тази политика и дали това е въ угода и по вкусъ на дробни лични злоби и партизански увлечения.

Който е способенъ да мисли държавнически, за него днесъ е безъ значение, дали той или баща му е билъ навремето сторонникъ на дядо Радославовъ, Александър Стамболовски или Андрей Ляпчевъ, а е длъженъ да дири и изнася всички аргументи, които обективно оправдаватъ пътя на българската нация и държава въ спичните борби за обединение и самосъхранение.

Изпълнението на тази имено задача е отъ мъродавно значение за утрешната съдба на България.

Редакцията на "БОРБА" благодаря най-сърдечно на нашиятъ съдейникъ и сътрудникъ, отъ самото начало на борбата до днесъ, д-ръ Димитъръ Вълчевъ за неговото интервю, което нашиятъ кореспондентъ отъ Германия ни изпрати.

"Борба" се солидаризира напълно съ макартъ не до тамъ оптимистичната прогноза за бъдъщето на нашата Родина, не само, защото е изказана отъ единъ отъ най видните представители на емигрантската ни политическа мисъль и журналистика, но и поради подкрепата на най новата ни история, отъ която виждаме, че отъ края на войната насамъ, комунистите всяка година асимилиратъ по половинъ или по цяла държава, докато демократическите страни водятъ постоянна дефанзивна политика.

"Мирната коекзистенция" е една въдица, на която, за жалост вече много западни политици се уловиха.

Самоизъждането между емигрантите и тъхните организации е гибелно за борбата и е подстрекавано, по всяка въроятност отъ комунистически агенти.

Дай Боже де се лъжемъ!

Ние се надъваме, че д-ръ Димитъръ Вълчевъ не ще забрави и за въ бъдъще "БОРБА", чийто страници винаги сѫ били и сѫ широко отворени за неговото перо!

"БОРБА"

СЪПРОТИВЕЛНАТА БОРБА ВЪ БЪЛГАРИЯ

ПРОДЪЛЖАВА СЪ НЕСТИХВАЩ УСПѢХЪ.

Веднага следъ заробването на България отъ комунистите на 9 септември 1944 год. и избиването на хиляди български патриоти, народа забрави всички по ранни политически и партийни различия и единен се повдигна въ борба противъ поробителя.

Въпреки нечовѣшкиятъ тероръ на комунистите въ продължение на почти 20 години, съпротивителната борба не спре.

Въ страниците на най новата българска история, съ златни букви са записани имената на хиляди български граждани – легионери и земедѣлци, работници и интелектуалци, невръстни младежи и старци немощни – всички герой и храбри синове на майката Родина!

Като доказателство за геройската съпротива въ България, тук печатаме две факсимилиета отъ нелегални позиви противъ комунистическата власт, печатани и разпространявани въ хиляди екземпляра по села и градове.

Вѣчна слава на геройтъ !

Позивъ
противъ комунстическата експлоатация.

"Обирация" за държавните заеми въ България.

ОТЛОМКА ОТЪ ВИСОКО ДЪРВО

Посвѣщава на
д-ръ Георги Паприковъ
въ изразъ на искренно съчувствие
за скръбъта му по тежката загуба
на неговия незаменимъ приятель
Инж. Симеонъ Овчаровъ-Харизанъ.
Авторката.

Азъ имахъ скъпъ - роденъ приятель
По добъръ не бихъ вечнивга видѣлъ
Вървѣхме ний въ радостни дни и бѣда
Въ тактъ, катъвърни на Родъ Единъ, чада.

Азъ виждамъ те ощ, въ предсмъртния мигъ
И-духа ти мощнъ, уви! - въ базпомощъ викъ;
Че рано отлиташе въ чужда земя,
Побѣдната пѣсень - не доизпѣ.

Лежишъ ти, предъ очи ми, блѣдъ и безжизненъ,
Съ осанка на младенецъ - мѫченникъ невиненъ;
Цѣлувамъ, презъ сълзи, челото ти азъ,
Катъ да бѣ отъ мене, нераздѣлна частъ.

Духътъ ти неспокоенъ нека да знай,
Че твоята ЛЮБОВЬ и МѢКА по РОДЕНЪ КРАЙ,
И радоститъ ни общи и тежки горчила
Ще спомнямъ, катъорисъ възвишена и зла.

Ночивай, несретнико - гордъ мѫченникъ!
Ще чуешъ, отгоре, ти моя викъ
На неимѣнна обичъ и жалба, уби!
Предъ гроба ти прѣсенъ съ болка - да мълви.

Съ искренно "БОГЪ ДА ПРОСТИ"
добрия познатъ

ИРЕНЕ ДОЛСКА.

Изказвамъ моята най сърдечна благодарност къмъ голѣмата наша
поетеса въ изгнание г-жа ИРЕНЕ ДОЛСКА, за чудесното стихотворение,
изразъ не само на мойтъ чувства, но и на всички, които познаваха,
така рано загиналия нашъ другаръ, прекрасниятъ нашъ съидейникъ
Инж. Симеонъ Овчаровъ-Харизанъ.

Съ дѣлбока почить къмъ авторката:
д-ръ Георги Паприковъ.

IN MEMORIAM

Инж. СИМЕОНЪ ОВЧАРОВЪ - ХАРИЗАНЪ

1898 - 1962

На 13 октомврий 1962 год. падна, като войникъ на поста си, нашия любимъ БАЙ СИМЕОНЪ. Едва ли има загуба, по тежка и непоправима, която българската емиграция можеше да претърпи съ неговата смърть!

Отъ ранно детство, закърменъ съ обичъ къмъ Родината отъ баща си, миналъ презъ огъня на първата свѣтова война като доброволецъ, произведенъ като офицеръ и награждаванъ не веднъжъ за храбростъ и заслуга, той по късно посвѣти цѣлиятъ си животъ въ служба на поробеното си отечество.

И ако нѣкога историка разгъне страниците на емигрантската ни борба, името на бай Симеонъ ще бъде написано съ златни букви! Защото той забрави себе си, презрѣ немощното си здраве, за да може да насърдчава настъ, по младитѣ. Той който едвамъ дишаше-ходеше цѣли километри, за да помогне на нѣкой въ нужда нашъ сънародникъ, той пише по цѣли нощи-който имаше такава нужда отъ сънъ, даваше последнитѣ си грошове-който никога не бѣше богатъ!

Човѣкатъ, който пише най лиричните стихове въ изгнание, но бѣше винаги готовъ да хване пушката-не е вече между живитѣ! Както нѣкога смѣтхаха Ботевъ за единствения възможенъ български гений, така и ние въ изгнание, смѣло може да кажемъ-ако има български гений емигрантъ-той е бай Симеонъ! Защото той бѣ войникъ съ много кръстове на гърдитѣ си, защото той бѣ поетъ-създателъ на най нежни стихове, защото той бѣ ученъ-притежаваше многобройни университетски титли и отличия, защото той бѣ дипломатъ и политикъ-не веднъжъ бѣ изпращанъ въ чужбина съ отговорни мисии, защото той бѣ общественникъ-такъвъ, какъвто трѣбва да бѫде всѣки единъ отъ настъ-честенъ, непоколебимъ въ патя на своята борба и несломимъ въ търпението си.

Бай Симеонъ изпълни своя дългъ къмъ Родината си така, както никой отъ настъ досега! Последнитѣ му думи бѣха: "Продължете борбата за освобождението на България единни и непоколебими въ вѣрата за побѣдата и пренесете костите ми единъ денъ въ свободената Родина".

Тези завѣты на бай Симеонъ ние нѣма да го забравимъ!

Д-ръ Г.П.

ОТКЪСНАТИ МИСЛИ И РАСЪЖДЕНИЯ.

- ::::::::::: Всички, който върватъ въ комунизъма, сѫ за съжаление, защото върватъ въ нѣщо, което отъ своя страна не имъ върва.
- ::::::::::: Да споришъ съ комунистъ е същото, каквото да свиришъ Бетховенъ на бизонъ.
- ::::::::::: За комунистите думите сѫ инструментъ за постигане на ефекти, а несредства за търсене на идтина.
- ::::::::::: Комунизъма си служи съ единъ езикъ, който е разбираемъ отъ всички. Неговите елементи сѫ: гладъ, завистъ и смърть.
- ::::::::::: Единъ комунистъ винаги "обича" мира. То винаги би желалъ да влезе и завладѣе една страна безъ съпротивление.

Бай Симеонъ.

НАЦИОНАЛЕН СДЪ

ЗА УБИЙСТВА НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ.

При Българския Национален Фронтъ е основанъ, споредъ решението на Ц.У.С. БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН СДЪ, при който ще бдатъ разглеждане дълата на виновниците за установяване на комунистическия режимъ въ България и специално за масовите убийства около и следъ 9 септемврий 1944 год., като бдатъ издавани задочни присъди за тяхните престъпления.

Поканватъ се всички български граждани, въ страната и въ чужбина, да съдействуват при откриването на виновниците, като съобщаватъ имената, датите, мястото и обстоятелствата на пристъпленията. Снимки, документи, вестници, декларации и други писменни доказателства са отъ особена важност за съда. Сведението може да се изпращатъ и анонимно.

Най важни и неоткити до сега престъпници са: нѣкой отъ т.н. "народни обвинители", съдий при т.н. "народни съдилища", милиционерски начальници и милиционери, инквизитори и физически убийци, партизани, висши чиновници при Отечествения Фронтъ въ България и чужбина и пр.

Прокурора при БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН СДЪ, д-ръ Григоръ И. Мановъ бившъ съдия при Софийския Областен Съдъ, е внесълъ своя първи обринителен актъ Но. 1 отъ 15 Януари 1963 год. срещу долуизброените 180 "народни обвинители" при "народните съдилища", обвинени като прѣки виновници за убийствата на 8,755 български граждани следъ 9.9.1944 г.

Съобщава се на долупоменатите лица, да представятъ лично или чрезъ свой защитници, своите възражения срещу обвинителния актъ, въ срокъ отъ три месеца отъ публикуването на настоящето, до Прокуратурата на БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН СДЪ, чрезъ адреса на БОРБА.

Списъкъ на обвинените въ масови убийства "народни обвинители" при така наречените "народни съдилища" въ България следъ 9 септемврий 1944.

Асеновградъ.

Стайно С. Кафеджиевъ.

Борисовградъ.

Дѣлчо Р. Божановъ.

Ботевградъ.

Басилъ Василевъ.

Брѣзникъ.

Владимиръ Петровъ.

Бургасъ.

Стоилъ Василевъ.

Ильо Ивановъ

Панайотъ Коларовъ

Никола Т. Марчевъ

Недѣлчо Ралевъ.

Бѣла.

Петъръ Дончевъ

Петко П. Арабаджиевъ

Бѣла Слатина.

Коцо Нецовъ

Варна.

Гено Г. Станевъ

Вѣлчо Петровъ

Видинъ.

Георги П. Андрѣевъ

Недѣлко Неновъ

Иванъ Чоносъ.

Враца.

Венецъ Бузовъ

Петко Дочевски

Коста Димитровъ

Ангелъ Ивановъ

Пантелей Никовъ

Никола Г. Николовъ

Вѣлчо Петровъ

Иванъ Спасовъ

Недѣлко Н. Славинъ

Габрово.

Недю Ганчевъ

Рачо Татарлиевъ

Атанасъ Тотевъ.

Горна Джумая. Оръхово.
Ангелъ Велевъ Цвѣтко Тошевъ
Горна Орѣховица. Дамянъ п. Христовъ
Дочо Йордановъ Тодоръ Цаковъ
Добричъ. Пазарджикъ.
Димитъръ П. Кулевъ Владимиръ Димчевъ
Йорданъ Станчевъ Никола Маневъ
Дупница. Михайлъ Маневъ
Климентъ П. Мешковъ Дано Петрински
Юрданъ Тодоровъ
Исперихъ. Пещера.
Василь Ст. Камбуровъ Иорданъ д. Палиаровъ
Ихтиманъ. Пирдопъ.
Иванъ Бояджиевъ Георги Лозановъ
Карлово. Нанагюрище.
Никола Айлъковъ Стоянъ Хр. Кацаровъ
Иванъ Баларевъ Пловдивъ.
Георгий Шоповъ Коста Божиловъ
Казанлъкъ. Никола д. Данчевъ
Трандафилъ Трандафиловъ Димитъръ Георгиевъ
Василь Захариевъ Стоянъ Кацаровъ
Котелъ. Лазаръ Оборниковъ
Петъръ Поповъ Евтимъ А. Пушевъ
Кула. Иванъ сл. Фъсовъ
Никола Славовъ Вакхинякъ Хайребедянъ
Кюстендилъ. Иванъ И. Шановъ
Стефанъ Апостоловъ Георги Ив. Поповъ
Ашеръ Г. Леви Плъвенъ.
Пантелей Ниновъ
Кърджалий. Борисъ Божиновъ
Димитъръ Бойдевъ Ради Найденовъ
с. Костенецъ, Ихт. Асенъ И. Кантарджиевъ
Стефанъ Бояджиевъ Григоръ Къневъ
Ловечъ. Тодоръ П. Савовъ
Totю Петровъ Попово.
Стоянъ Стамболовъ Методи Митковски
Цачо Сяровъ Димо Н. Каракиевъ
Крумъ В. Стояновъ
Ломъ. Провадия.
Василь К. Стояновъ Жеко Вълевъ
Неврокопъ. Иорданъ Тодоровъ
Атанасъ Стайковъ
Нова Загора. Разлогъ.
Господинъ И. Господиновъ Атанасъ Т. Стайковъ
Касю Златевъ
Нови Пазаръ. Разградъ.
Йорданъ Тодоровъ Иванъ Деновъ
с. Новоселци, Соф. Тодоръ Цоневъ
Радославъ Габровски
Теофилъ Стояновъ
Омуртагъ. Радомиръ.
Димитъръ Т. Капитановъ Мирчо Ташковъ
Борисъ Б. Тетовски
Величко д. Цоневъ.

Свети Врачъ. Свети Врачъ.
Борисъ А. Цвѣтковъ
Свиленградъ. Димитъръ В. Василевъ
Димитъръ Вангеловъ
Севлиево. Никола Ботевъ
Христо И. Бъчваровъ
Петъръ И. Варковъ
Недю Ганчевъ
Атанасъ Е. Даневъ
Ботю И. Минковъ
Силистра. Силистра.
Христо И. Георгиевъ
Сливенъ. Сливенъ.
Петъръ Димитровъ
Ганчо К. Драгановъ
Янко Икономовъ
Петъръ Н. Поповъ
Петъръ Филиповъ
Стара Загора. Стара Загора.
Петю Кауковъ
Желю Г. Желевъ
Антонъ Колевъ.
София. София.
Върбанъ Ангеловъ
Василъ Н. Ахтоподовъ
Ели Барухъ
Фиделъ П. Барухъ
Иванъ Бояджиевъ
Борисъ Бъровъ
Стефанъ Величковъ
Димитъръ Вапцаровъ
Петъръ Георгиевъ
Георги Георгиевъ
Стефанъ Георгиевъ
Стефанъ Главанаконъ
Иванъ Я. Гюровъ
Първанъ Гърковъ
Шемто Данонъ
Борисъ Димитровъ
Георги Керемскиевъ
Йорданъ Керезовъ
Богомилъ Касабовъ
Тодоръ Къстаровъ
Николай Койновъ
Димо Карадимовъ
Иванъ Ст. Кунчевъ
Никола Къневъ
Никола Ланковъ
Георги Мошковъ
Веселинъ С. Мановъ

София.

Георги Петровъ
Никола Пърбъ
Манчо Рахамимъ
Георги Станкуловъ
Асенъ Станимировъ
Славчо Стойловъ
Стою Д. Татаровъ
Тодоръ Татаровъ
Богомилъ Д. Тодоровъ
Николай Цвѣтковски
Илия Янакиевъ
Троянъ.
Краю В. Владовъ

Трънъ.

Калистеръ Г. Пешевъ
Търново.
Сотиръ Г. Бранковъ
Ангелъ Геновъ
Григоръ Къневъ
Търговище.
Апостолъ Зафировъ
Иорданъ Тодоровъ
Борисъ Стефановъ
Фердинандъ.
Христо К. Георгиевъ
Димитъръ Грековъ
Георги Р. Каменовъ

Харманлий.

Панайотъ Александровъ
Хасково.
Георги Ивановъ
Георги Д. Поповъ
Чирпанъ.
Манолъ Панчовъ
Шуменъ.
Иванъ Драгоевъ
Ямболъ.
Александъръ Анчевъ
Георги Колевъ
Георги Ковачевъ
Илия Н. Мариновъ
Ибия Марковъ
Георги Тасовъ.

/ п / Д-ръ Григоръ И. Мановъ,
прокуроръ при Б.Н.С.

БЪЛГАРИНО !

Къдесо и да се намирашъ ти, въ Родината или въ чужбина
запомни тъзи имена!

Предавай този списъкъ на близки и познати, препечатвай го,
и го разпространявай по цѣлия свѣтъ, където има българи!

Готови себе си, проповѣдвай между приятелите си, учи дѣцата
си, та единъ денъ като се върношь въ България, да знаешъ
кого да диришь, като убиецъ на баща си, на братъ си, на
другаря си!

Господъ ако иска нска прости несмѣтнитѣ имъ грѣхове,
българския народъ, обаче, иска смѣтка отъ тѣхъ за хилядитѣ
бескрѣстни гробове на свойтѣ синове!

БЪЛГАРИНО !

Къдесо и да се намирашъ ти, въ Родината или чужбина
спомни си за твойтѣ братя, паднали подъ ножа на поро-
бителя, за да може ти днесъ да се радвашъ на свободата,
при която ти днесъ живѣашъ!

Изпълни своя дългъ къмъ тѣхната свѣтла памѧть!
Припомни си, събирай, проучвай и съобщавай намъ имената
на всички българи, загинали въ България следъ 9.9.1944 г.,
убити, изчезнали, умрѣли по затворитѣ и концентрационнитѣ
лагери, избити по границата и др.!

Не забравяй, обаче, да ни съобщавашъ и имената на тѣхнитѣ
убийци - за да може, чрезъ публикуването на тѣхнитѣ имена
да бѫдатъ трижъ проклѣти во вѣки вѣковъ!

----- Г.П. Боздугановъ, поручикъ о.з.

КАКЪ КОМУНИСТИТЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ "ТАЧАТЬ" НАРОДНИТЕ НИ ГЕРОИ .

Георги П.Боздугановъ,
поручикъ о.з.

Следъ като комунистите заробиха България на 9.9.1944 год. само за нѣколко месеца избиха по най жестокъ начинъ надъ 75,000 български граждани отъ най различни слоеве на обществото. Не бѣха пожалени ни жени, ни дѣца, ни немощни старци ! Че комунистите нѣматъ никакъвъ респектъ отъ памътта на народните ни герой, се вижда отъ кървавите вакханалии, въ който загинаха прѣки потомци на най скъпи намъ народни герой!

БАБА ТОНКА ОБРЕТЕНОВА
съ сина си НИКОЛА.

За да не се забравятъ тѣхните свѣтли имена, ние ги публикуваме въ БОРБА.

УБИТИ ОТЪ КОМУНИСТИТЕ НАРОДНИ ГЕРОИ !

ТОНКА Н.ПРОСЕНИЧКОВА, 59 г. Русе, ул. Царь Фердинандъ 16, убита на 5 XI 1944 г. въ Русе, заедно съ съпруга си НИКОЛА И.ПРОСЕНИЧКОВЪ, 64г., директоръ на Мъжката Гимназия, убитъ въ Русе на 2 XI 1944 г. дъщеря и зетъ на "майката на българските въстаници", славната БАБА ТОНКА ОБРЕТЕНОВА, и дъщеря на апостола НИКОЛА ОБРЕТЕНОВЪ.

ВАСИЛЬ ЛЕВСКИ.

СТЕФАНЪ Х.В.КАРАЙВАНОВЪ, 49 год., Карловъ, адвокатъ. Убитъ отъ комунистите на 2 II 1945 год. въ София. Внукъ отъ сестра на апостола на българската свобода ВАСИЛЬ ЛЕВСКИ.

БАЧО КИРО ПЕТРОВЪ.

ТЕОДОСИ КИРОВЪ ДАСКАЛОВЪ, 56 год., София, ул. Шейново 36, генералъ, бившъ воененъ министъръ, Убитъ отъ комунистите на 2 II 1945 год. въ София. Внукъ на водача на въстаниците отъ Дръновския Манастир презъ 1876 год, обесения отъ турцитъ поетъ-революционеръ БАЧО КИРО ПЕТРОВЪ.

ИВАНЪ Д.ДИПЧЕВЪ, 62 год, София, ул. Венелинъ б, генераль о.з.
Убитъ отъ комуниститѣ на 9 IX 1944 год. въ София.
Синъ на знаменоската на Панагюрскитѣ въстаници презъ
Априлското въстание, РАЙНА попъ ГЕОРГИЕВА ФУТЕКОВА,
наречена отъ народа славната РАЙНА КНЯГИНЯ.

РАЙНА КНЯГИНЯ

ЗАХАРИНКА ЗАХАРИ СТОЯНОВА, 64 год, Русе, ул. Александровска,
Комуниститѣ я изгониха отъ Родината следъ дълъгъ и
жестокъ тормозъ.
Единствена дъщеря на апостола и историка отъ Априлското
въстание, общественика и журналиста, народния водачъ
ЗАХАРИ СТОЯНОВЪ.

ЗАХАРИ СТОЯНОВЪ

КОСТА С. ЖЕКОВЪ, 36 год, Стара Загора.
Убитъ отъ комуниститѣ на 22 III 1945 год. въ Стара Загора.
Внукъ на единъ отъ водачите на Старо загорското въстание
презъ 1875 год, който за да не падне въ турски ръце, живъ
изгаря заедно съ брата си Георги, славния български
войвода МИХАЙЛЪ ЖЕКОВЪ.

МИХАЙЛЪ ЖЕКОВЪ

Д-РЪ АТАНАСЪ С. ДЮСТАБАНОВЪ, 44 год. Търново.
Убитъ отъ комуниститѣ на 20 XI 1944 год. въ Търново.
Внукъ на войводата на Габровскитѣ въстаници презъ
Априлското въстание, славния български войвода
ЦАНКО ДЮСТАБАНОВЪ.

РЕДАКЦИЯТА НА "БОРБА" МОЛИ ВСИЧКИ НАШИ СЪНАРОДНИЦИ
ДА СЪБИРАТЬ И ИЗПРАЩАТЬ ДО РЕДАКЦИЯТА ЗА ПУБЛИКУВАНЕ
ИМЕНАТА НА ВСИЧКИ ПАДНАЛИ ЗА СВОБОДАТА БЪЛГАРСКИ
РОДОЛЮБЦИ ! НЕ ОСТАВАЙТЕ ДА СЕ ЗАБРАВЯТЬ ТЪХНИТЕ
СВЕТЛИ ИМЕНА !

ЦАНКО ДЮСТАБАНОВЪ

ПРЕГЛЕДЪ НА МЕЖДУНАРОДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ*

ДЖОНЪ Ф. КЕННЕДИ

Президентъ на Съединенитѣ
Щати

Преди малко повече отъ сто седмици азъ поехъ службата Председателъ на Съединенитѣ Щати. Когато азъ потърсихъ помощта на моите съотечественици азъ не се ангажирахъ да дамъ лесни отговори. Азъ се задължихъ - и поискахъ - само тежъкъ трудъ и посвещение. Конгресътъ и народътъ отговориха на това ми искане въ голъма мърка. Днесъ, презъ последните месеци, когато виждаме да се демонстрира повишенъ респектъ за нашите национални цели и сила - когато виждаме смъллото спокойствие на единъ единенъ народъ въ моментъ на опасностъ - и когато виждаме едно постоянно подобрене на възможностите и благодеянието на нашите граждани, азъ мога да ви докладвамъ, че положението на страната, на този старъ, но съмладежки сили Съюзъ, е добро.

Въ свѣта вънъ отъ нашите граници бъ направенъ сигуренъ прогресъ въ изграждането на единъ свѣтъ въ който царува редъ. Народътъ въ Западенъ Берлинъ остава свободенъ и осигуренъ. Едно разрешение, макаръ още несигурно, бъ постигнато въ Лаосъ. Острието на агресията въ Юженъ Виетнамъ бъ претълено. Края на агонията въ Конго вече се вижда. Доктрината за Тройката е вече мъртва. И макаръ че опасностъта продължава да съществува, смъртната опасностъ въ Куба бъ отстранена... Но ние не можемъ да се задоволимъ да останемъ при това положение. Ние още се намираме на стрѣмнината на хълма, не на върха. Отсятствието на война още не значи миръ. Ние поставихме началото - но ние сме още въ началото. Дошло е време щото ние да се възползваме отъ нашите постижения - да превърнемъ подновяването на нашата национална сила въ постижение на нашите национални цели....

Само преди нѣколко години въ Юго-Източна Азия, Африка, Източна Европа, Латинска Америка - дори въ стратосферата - комунизма се мѫчеше да създаде впечатление на една единна, убедена въ силитъ си и разрастваща се империя, поставяща бавно движеща се Америка въ обсадно положение и свободния свѣтъ въ безптица. Малко сѫ, обаче хората, които биха поддържали такава една картина за положението днесъ.

Презъ последните нѣколко месеци ние преутвърдихме научното и военно превъзходство за свободния свѣтъ. Ние удвоихме усилията си въ стратосферата за да си усигуремъ първо място въ бѫдещето. Ние предприехме най-широките подобрения въ полето на отраната при мирновременна обстановка. И ние поддържаме границите на свободата отъ Виетнамъ до Западенъ Берлинъ.

Но самодоволство и самовъзхваляване могатъ да застрашатъ сигурността ни толкова, колкото и оражията на нашия противникъ. Моментната пауза не е обещание за миръ. Опасни проблеми оставатъ да съществуватъ отъ Куба до южно-китайското море. Свѣтовната прогноза предписва не една година ваканция, но една година на задължения и възможности за използване. Четири такива възможности изпъкватъ на първо място: Атлантическиятъ Съюзъ, развиващъ се народи, китайско-съветскиятъ вътрешни затруднения и търсежа за свѣтовенъ миръ.

Първо, какъ вървятъ работитъ въ Атлантическия Съюзъ? Свободна Европа влиза въ нова фаза на своята стара и блестяща история. Ератата на колониалното владичество е приключена. Ератата на националните съперничества замира и една нова ера на взаимозависимост и единство е въ процесъ на формиране. Свободните европейски народи, опровергавайки старите пророчества на Маркса и съгласявайки се да приематъ това което никой завоевателъ не би могълъ да ги насили да приематъ, се движатъ къмъ единство на целите, силите и политиката си във всъко поле на проявление.

Вече седемнадесетъ години това движение има нашата последователна подкрепа – еднакво политическа и економическа. Далече отъ всъкакво злочувствие по отношение на нова Европа, ние гледаме на нея като на добре дошелъ съдружникъ, не като на съперникъ. Пътътъ къмъ свѣтовенъ миръ и свобода е още много дълъгъ и има бремена които само равни съдружници могатъ да споделятъ – въ подкрепване общата отбрана, въ разрастване свѣтовната търговия, въ регулиране баланса на нашите плащания, въ съгласуване нашите политически и икономически действия, въ подпомагане новите народи и въ присъединяване къмъ нашите общи усилия други индустритално напреднали страни, като Япония, на първо място...

Нѣма съмнение, че различия въ мненията ще продължатъ да привличатъ повече внимание отколкото съглашения за действие до като Европа се движи отъ независимост къмъ повече формална взаимозависимост. Но това също честни различия между почтени съюзници – по-реални и по-чести, въ действителност, между нашите западноевропейски съюзници, отколкото между тѣхъ и Съединените Шати. Единството на свободата никога не е почивало на еднообразие на мненията, за щастие. Основното съгласие, обаче, въ този Съюзъ по фундаменталните въпроси продължава.

Първата задача на Съюза остава общата отбрана. Миналия месецъ азъ и Министъръ Председателъ Макмиланъ положихме основите на една нова фаза на нашите длъги общи усилия чиято цель е да доведе до създаването на една обща атомна отбрана за цѣлия Съюзъ....

Второ, какъ вървятъ работитъ съ новите и неутрални народи? Тъ бѣха поразени отъ внезапния и таенъ Съветски опитъ да трансформира Куба въ нападателна атомна база – отъ арогантното нашествие на комунистически Китай въ Индия. Тъ бѣха успокоени отъ нашата незабавна помощъ оказана на Индия, отъ нашата подкрепа оказана на Обединените Народи за обединението на Конго, отъ нашето търпеливо търсене на пътища за разоръжаване, и отъ подобрението на нашето третиране на граждани и посетители въ Америка чиято кажа не се оказва бѣла. И, едновременно същъ замирянето на стария колониализъмъ и все по-очебиещото манифестиране на нео-колониализма на комунистическите сили, тъ все по-ясно съзнаватъ, че дилемата въ свѣтовната борба не е комунизъмъ противъ капитализъмъ, но насилие противъ свободенъ изборъ.

Тъ съзнаватъ, че идеала за независимост е единъ и сѫщъ въ цѣлия свѣтъ – дали се касае за независимост на Западенъ Берлинъ или Виетнамъ. Тъ съзнаватъ, че такава независимост е въ противоречие съ всички комунистически амбиции, но е въ съгласие съ нашите такива – и че нашиятъ подходъ къмъ тѣхните нужди е еластиченъ и пъленъ съ възможности, докато комунистическия почива на стари доктрини и остарели догми.

При все това, трудно е за единъ народъ да съсрѣдоточи вниманието си на външна или вътрешна подмолна опасност за неговата неза-

висимостъ, когато неговата енергия се изтощава във всъкидневна борба със силите на беднотията и отчаянието. Много малъкъ смисъл има за насъ да атакуваме въ речи и резолюции ужасите на комунизма, да похарчваме петдесет милиарда долара на година, за да спремъ военния му напредъкъ и следъ това да съжаляваме за похарченото, въ по-голямата си част американски продукти, по-малко отъ една десета на тази сума за подпомагане други народи да засилятъ независимостта си и да лъкуватъ социалния хаосъ отъ който комунизма винаги се храни.

Азъ се гордъя - и азъ мисля, че повечето американци се гордъятъ - съ програмата за взаимоотбрана и взаимопомощь, израстнала съ подкрепата на дветъ партии въ три администрации, която, със всичките си видими слабости, допринесе за обстоятелството, че нито единъ единственъ отъ близо петдесет членове на О.Н. които се сдобиха съ независимостъ следъ втората война, попадна подъ комунистически контролъ....

Трето, каква утеха можемъ ние да получимъ отъ растящите затруднения и натегнатостъ въ комунистическия блокъ? Тукъ надеждата тръбва да се уравновеси съ предпазливостъ, тъй като Съветско-Китайското разногласие е относно сръдствата, не целите. Споръ върху това какъ да бъде погребанъ Запада не е основание за възрадване на Западъ.

При все това, макаръ че положението на обтегнати отношения не е още пукнатина, ясно е, че силите на раздълението съ въ дълговъроятъствие въ комунистическия лагеръ, въпреки желъзната дисциплина на диктаторството и желъзния догматизъмъ на идеологията. Още веднъжъ Марксъ се оказа погрешенъ тъй като не свободния свѣтъ и отвореното общество носи въ себе си семената на вътрешното разложение, но затвореното комунистическо общество.

Това безредие въ комунистическата империя бъ повишено отъ две други страхотни сили. Една е историческата сила на национализма - и блъзна на всички хора да бѫдатъ свободни. Другата е тоталната неефикасност на тъхната стопанска система. Едно затворено общество не е отворено за идейта на прогреса - и една полицейска държава открива, че тя не може да заповѣда на житото да расте.

Нови народи изправени предъ необходимостта да избиратъ предъ две конкуриращи се системи тръбва само да сравнятъ условията въ източна и западна Германия, източна и западна Европа, северенъ и юженъ Виетнамъ. Тъ иматъ нужда само да сравнятъ разочарованието на комунистическа Куба съ обещанието на "Съюза за Прегресъ" въ тази част на свѣта. И цѣлиятъ свѣтъ знае, че никоя успешна система не изгражда стена за да държи своя народъ вътре и свободата вънъ - и че стената на срама раздѣляща Берлинъ е символъ на комунистическия провалъ.

Най-после, какво можемъ ние да направимъ за да се придвишимъ отъ днешната пауза къмъ единъ траенъ миръ? Отново азъ бихъ посъветвалъ предпазливостъ. Азъ не виждамъ никакъвъ драматиченъ обратъ въ комунистическия методи и цели. Но ако всички тъзи насоки на развитието убедятъ Съветския Съюзъ да тръгне по пътя на мира, то тогава нека той знае, че всички свободни народи ще го последватъ. Но докато този изборъ бѫде направенъ и докато свѣтъ не създаде една сигурна система на международна сигурностъ, свободните народи нѣматъ другъ изборъ освенъ да държатъ оръжието си при нозе.

Накратко, нека противниците ни избиратъ. Ако тъй избератъ мирна конкуренция, тъй ще я получатъ. Ако тъй разбератъ, че амбиции-тъ имъ да успѣятъ - ако тъй видятъ, че тѣхнитъ "войни за освобождение" и подмолна дѣйностъ въ края на краишата ще пропаднатъ - ако тъй съзнаятъ, че като приематъ инспекция ще намерятъ повече сигурностъ отколкото като позволятъ на нови народи да специализиратъ въ черното изкуство на атомни оръжия и война - и ако тъй же-ляятъ да впрѣгнатъ своята енергия като настъ за постигане на голъмът неразрешени задачи на нашите народи, тогава, сигурно, областите на разбираителство юстина ще бѫдатъ много широки: ясно разбираителство по въпроса за Берлинъ, стабилизиране положението на юго-източна Азия, край на атомните експерименти, нови методи на контролиране на внезпна или случайна атака, и на края общо и пълно разоружаване.

Ние не търсимъ свѣтовна победа на единъ народъ или на една система, но свѣтовна победа за всички човѣци. Модерниятъ свѣтъ е така малъкъ, оръжията му така разрушителни - тъй се увеличаватъ така бѣрзо - и неговите безредия така заразителни, че не може да се позволи да се тѣрси друга такава победа.

За постигане на тази цель Съединенитѣ Щати ще продължатъ да харчатъ по голъма частъ отъ своя националенъ доходъ отколкото който и да е другъ народъ. За петнадесетъ години никой другъ народъ не е наложилъ такова голъмо бреме на себе си. При топла и студена война, при икономически упадъкъ и възходъ, въ ерата на постижения въ полето на атома и стратосферата, американскиятъ народъ нито се е поколебалъ, нито е загубилъ вѣрата си. Ако понѣкога нашите дѣла изглежда да причиняватъ затруднения за други, то е защото историята е направила живота труденъ за настъ...

Драги приятели, азъ завѣршвамъ съ една нотка на надежда. Ние не сме заблудени отъ моментната тишина на океана или нѣкакси ясните небеса надъ настъ. Ние знаемъ вълнението което бушува отдолу и бурята задъ хоризонта на настоящата година. Сега вѣтровете на промѣната изглежда вѣятъ повече отъ всѣкога преди по-силно вѣтъ свѣта на комунизма и въ нашия собственъ свѣтъ. Сто и седемдесетъ и петъ години ние плавахме съ тѣзи вѣтрове задъ настъ и съ наплива на човѣшката свобода въ наша полза. Ние направляваме нашия корабъ съ надежда, както Томасъ Джейферсонъ каза: "оставяйки страхъ задъ настъ".

Днесъ ние още приемаме тѣзи вѣтрове на промѣната - и ние имаме всички основания да вѣрваме, че вълната на която се носимъ е силна. Съ благодарность къмъ Всемогащия Богъ за това, че ни направлява презъ опасния проходъ, ние молимъ за Неговата помощъ отново да направлява този добъръ корабъ - Съюза.

Превелъ: Спасъ Т. Райкинъ

* Извадки отъ традиционното годишно слово на Председателя на Съединенитѣ Щати при откриването сесията на Сената и Камарата на Представителите.

ЗАТВОРИТЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Административно затворитъ въ България са раздѣлени на Централъ - София - и областни или мѣстни. Въ режимно отношение се категоризиратъ на обикновени и наказателни.

Всѣки затворъ се сѫстои отъ две отдѣления - следствено и осѫдно. Въ следственото отдѣление се намиратъ затворниците които са преминали разпита въ милицията и Държавна Сигурностъ и чакатъ въ килиите излизане на дѣлoto имъ. На политическиятъ следствени затворници е забранено всѣкакво свиддане, получаване на храна отъ вѣнъ и кореспонденция. Единственитъ имъ посетители са посочени отъ Държавна Сигурностъ адвокати които попълватъ театъра на сѫдебния процесъ и агенти на Държавна Сигурностъ които продължаватъ "събирането на допълнителни данни" съ известнитъ методи на инквизиция прилагани въ подземията на милицията.

Най-голѣмиятъ натискъ който се упражнява върху следствения затворникъ е да се признае за виновенъ предъ сѫда като съвсемъ ясно му се подчертава, че фактическиятъ сѫдия е Държавна Сигурностъ. То-ва е единъ абсолютно необходимъ елементъ въ комунистическото правосѫдие - признаване на всички насилиствено изтрѣгнати "показания предъ органите на народната милиция" за да се поддържа измамата предъ обществото и специално предъ вѣншния свѣтъ за сѫществуване на законъ и сѫдебна процедура.

Следъ завѣршване на пародията на сѫдебенъ процесъ следствените затворници се прехвѣрлятъ въ осѫдното отдѣление на затвора. То е раздѣлено на общи и наказателни килии. Въ общите килии, които обикновено са по-голѣми, се намиратъ затворниците се ползватъ съ часть отъ писания правилникъ на затворническия режимъ: свиддане, получаване храна отъ близките, кореспонденция и излизане около половина часъ дневно на каре - разходка въ двора на затвора. Следъ 1948 настѫпи ограничение на всички затворнически права въ зависимостъ отъ категоризацията на затворниците при пълния произволъ на Държавна Сигурностъ.

Ако въ съвременната цивилизация затворитъ са срѣдство за предпазване на обществото отъ криминални престъпления, въ комунистическата държава тъ са срѣдство за физическо и морално унищожаване на политически противници. Въ България затворитъ са инструментъ въ рѣцетъ на неограничената комунистическа властъ, която цѣли не само парирането на възможностите за политически прояви но и психическото и телесно смазване на осѫдените опоненти.

За да се упражни системно поставената задача са създадени специални отдѣления въвъ всѣки затворъ. Наказателното отдѣление се състои отъ отдѣлни малки килии - единични - въ които биватъ изолирани затворниците отказващи да се пречусятъ. Изолираниятъ затворникъ е лишенъ отъ всѣкакво свиддане, кореспонденция или храна отъ вѣнъ. Въ продължение на месеци и години затворникъ е лишенъ отъ слѣнце, въздухъ, храна и човѣшки срѣчи, подложенъ на пълната жестокостъ, която въ изолационното отдѣление се прилага съ нечувана свирепостъ.

Най-голѣмиятъ врагъ на комунизма е личността, която разпрѣска лѫчитъ на истината и проваля напѣнитъ на комунистическата система да създаде отъ поробения народъ безропотни роботи. По тази причина главниятъ ударъ насоченъ срещу политическиятъ затворници които опазватъ вѣубежденията и вѣрата си въвъ вѣтържествуването на правдата.

Както наказателът така и общите клии са подложени на непрекъснатъ тормозъ. Гладътъ, изтезанията и психическото осакатяване иматъ една единствена цель - принуждаване на затворника да се откаже отъ политическия си и човѣшки мирогледъ и да стане доносчикъ и сътрудникъ на държавната властъ.

Гладът е жестокъ бичъ съ който комунистите целятъ да сломятъ съпротивителния духъ на политическия затворникъ. Праздният стомахъ принуждава затворника да капитулира предъ агонията на сгърчените черва и приеме да стане сътрудникъ на комунистическата властъ. Нечовѣшки усилия сѫ необходими да се устои предъ изкушението на залъка хлѣбъ въ името на единъ дѣлгогодишенъ идеалъ, за да остане несломимъ духа на съпротивата. Въпрѣки това, поврѣшайки кръвъ и умирайки лишени отъ медицинска помощъ, героитъ на духа погребани въ българските затвори устояваха и още устояватъ и на това изкушение. Ще дойде обаче денъ, когато на комунистическиятъ затвори ще бѫде сложенъ край и надъ българския народъ отново ще грѣйне зарата на свободата.

Никола Стояновъ.

H. C.

Л ъ л Б А

По чувства сме братя ний съ тебе
И мисли еднакви таймъ
И вървамъ, че въ свѣтъ за нищо
Ний нѣма съ тебъ да се разкаемъ

Добро ли сме, зло ли правили,
Потомството нази ще сяди
А сега - дай ръка за ръка
И напредъ съсъ стъпки по-твърди

Спътникъ ни съ били въ животът
Страдания, бедность въ чужбина
Но тъхъ сме ний братски дълили
И дакъ ще ги дъллимъ двамина...

Ще дълимъ ний хорски укори,
Ще търпимъ и присмъхъ глупешки,
Ще търпимъ но нъма да охнемъ
Полт чикашки мъки новѣшки.

И глава ний нѣма да сложимъ
Предъ страсти и свѣтски кумири:
Сърдцето си вече казахме
Съ печалнитѣ наши две лири

И глава ний нѣма да сложимъ
Предъ страсти и свѣтски кумири:
Сърдцето си вече казахме
Съ печалнитѣ наши две лири

Напредъ сега съ чувства и мисли
Последната дѣлба да дѣлимъ:
Да изпѣлнимъ дума заветна
На смърть братко, на смърть да вървимъ!

БЪЛГАРСКИЯТЪ ЕЗИКЪ.

За тъзи наши бай Ганювци, които се
срамятъ отъ родния си езикъ.

Дългатъ нѣкой езицитъ на благозвучни и на неблагозвучни. Незнамъ какви
могатъ да бѫдатъ тута критерийтъ, защото майчиниятъ и башиниятъ езикъ за
всѣкигъ е най-благозвучниятъ. Затова наричамъ това дѣление, дѣло на глупщикъ.

Българското слово, ако цѣнимъ само по външниятъ му звукъ, е остро, гъвко
като стомана и ковка и живо. Чувствувашъ, че този езикъ има чудна сила съ
еднаква бързина да предава и рева на раздразнения лъвъ и едва доловимия
шепотъ на тревата. А словестното богатство на българския езикъ е колкото
повече дълбашъ, толкова по много и по свѣтло става то.

И понеже българския книжовенъ езикъ е послужилъ за основа на другите
славянски езици, може той на воля да си взима отъ всички, споредъ настроение-
то си, споредъ това, какво има да представя. Такива думи никога не бива да се
виждатъ чужди. Парадоксално свободенъ е нашиятъ словоредъ: писателятъ или
поетъ може да разгръща накъдето си иска и както си иска и замисли своя-
та индивидуалност и всичко да белѣжи съ свое лично клеймо.

А прѣводите на български сѫ свободни, вѣрни и прѣсни, като кога ти мири-
ше току що разорана прѣсть. Нѣма традицията на терминологията, нѣма простата
транскрипция на елинскиятъ думи съ френски или английски букви.

И най хубавошо на българския езикъ, на българския стилъ е това, че докато
всички други народи иматъ единъ езикъ за поезия, другъ езикъ за обикно-
вено служене, за публицистика или официално служене, българския езикъ е съв-
семъ еднакъвъ за всички служби. Зависи само отъ тона, отъ импулса, отъ цвѣта
и отъ душата на речта.

Или е глупостъ или е грѣхъ, когато нѣкой каже това: това е на френски
или на нѣмски, где може това де се каже на български! Где може ли? На българ-
ски може всѣко нѣщо, което е на френски или на нѣмски – може, дори може по
хубаво. Защото нашиятъ езикъ словестно е много по богатъ отъ френския, и има
много по дълбокъ изворъ и е по силенъ, по ясенъ и по израителенъ отъ нѣмски-
тѣ тѣмни и сложни слова.

И знаете ли Вие, некултурни господи, Вие, който случайно сте отишли въ
Франция или Германия или Америка, понутили сте чуждия езикъ и се чудите, че и български
може да се каже добъръ денъ. Знаете ли Вие, че докато въ
дванадесето столѣтие на клада се горѣха въградъ Мецъ книги, защото били пи-
сани не на латински, а на роденъ езикъ, въ България, три йѣка преди това, още
въ деветото столѣтие, имаме литература на чисто български народенъ езикъ
съ своя азбука и съ всички речи!

Който не вѣрва да отиде въ Преславъ ида се поклони!

Ние знаемъ, че бѣлгарскиятъ езикъ е между чукъ и наковалня. И колко много
е ковъкъ той! Колко малко отъ народното словестно богатство е засегнато!
За щастие българскиятъ езикъ нѣма толкова диалектни различия. Охридчанинъ
и тулчанецъ нѣма да усетятъ, че сѫ отъ дѣле крайни на българството.

И десетъ милиона българи, отъ устията на Дунава до самъ Цариградъ, отъ
Дунава до Бѣло море, отъ Черно море до Шаръ, говорятъ тѣко на тоя езикъ,
биятъ и коватъ съ единъ и сѫщи чукъ!

Българинътъ най-яростно пази своя єзикъ! Вникнете въ всички борби и
войни на българина отъ хилядо години насамъ, ще видите, че всичките тѣ, сѫ
били не за земя, не за богатство, не за надмошie, а само за българския езикъ.

И дори, ако пакъ би се увлѣкълъ въ такива борби, тѣ нѣма да бѫдатъ
за друго, а за запазване на родниятъ си езикъ!

НАШЕТО ВЪРЮ.

Нещеме ний богатство
Нещеме ний пари,
Но искаме свобода
Човъшки правдини!

Стефанъ Стамболовъ.

Героично изповѣдение на единъ отъ апостолитѣ на свободата ни презъ турското робство. Гигантъ, падналъ убитъ отъ братски куршумъ въ тази България, за която той цѣлъ животъ работи неуморно съ себетрицанис. Таква ирония на сѫдбата! Надъ 50 години изминаха отъ тогава. Нова робия този путь не само отъ чужди завоеватели, а и отъ нова отрова-доктрина. Плѣсена на 20-то столѣтие-комунизъма. Доктрина безъ милость, доктрина на ужаса, където цѣльта оправдава средствата, убийства, масови или лични измами монтажи на лъжи и подлости. Като че ли историята е отредила, да бѣдатъ записани най черните страници на българския народъ.

Спасили врѣменно живота си, ние потомцитѣ на нѣкогашнитѣ наши емигранти отъ Влашко, съхранили въ да работимъ споредъ силитѣ си, за освобождението на нашта Родина. Никой отъ настъ не очаква милость или подкрепа. Единственната ни надежда е, ако можемъ съ нашата неволя да затрогнемъ сърдцата на западнитѣ свободни народи да помогнатъ на нашитѣ поробни братя.

Опастността отъ свѣтовниятъ комунизъмъ отдавнапрескоче граничитѣ на малка България за да запраща вече цѣлия свѣтъ!

Единъ върховенъ идеялъ винаги е сплотявалъ нациятѣни въ труднитѣ моменти на нейната история. "Съединището прави силата" е билъ иси остава нашиятъ националенъ девизъ!

Братя българи! Изгнаници въ чужбина! Нима момента не е вече дошелъ да си подадемъ братски рѣка и сплотени съ помощта на свободолюбивия свѣтъ потърсимъ правото ни за свобода? За настъ българитѣ съществува единъ идяялъ, който стррува цѣната на живота ни-Родината-свободна и демократична България, тази България, която нашитѣ дѣди и баци градиха и мръха за нея! Сега, когато свободниятъ свѣтъ почва да се отърска отъ влиянието на червената плѣсънъ, съ момента да си подадемъ рѣка и съ себетрицанис да поведамъ борбата, кой съ каквото може, каквъто завѣтъ ни оставилъ народниятъ ни поетъ Иванъ Вазовъ:

Богатиятъ съ паритѣ
Бедниятъ съ труда
Жонитѣ съ иглата
А учениятъ съ ума!

Братя! Нѣма вече какво да дѣлимъ! Стенанията отъ Родината сѫ показватъ на борбата ни!

Мѣдростта отъ вѣковното ни минало ни учи, че единни, содомтѣ прѣчки отъ снопа на Кубратъ, никой гигантъ въ свѣта не може да ги счупи!

Да забравимъ стари вражди и разколи и сплотени да поведамъ борбата за свободата на скъпото ни Отчество!

Съ Божия милость и обща воля, въ името на България!

Проданъ синъ на Родината:

Маринъ Г. Грънчаровъ,
Торонто, Канада.

БЪЛГАРСКА ЕМИГРАНТСКА БИБЛИОГРАФИЯ.

:::::::::: Г-жа Проф. РЕНЕ КАЛЕВА-ИРЕНЕ ДОЛСКА - позната вече на българите във емиграция съ своята АНТОЛОГИЯ и УПОВАНИЕ, е издала, все самостоятелно втора серия отъ три романа въ две книги, а именно: "ЖИВИТЕ МЪРТАВЦИ" и "ИЗТЕРЗАНИ СЪРЦА" - въ една книга, както "БРИГАДИРИ" - отдълно. Върна на своето върту г-жа Ирене Долска продължава, съ несломимъ духъ, започнатото си преди много години дъло, като просветителка на българското учебно дъло изпърво и като общественица и писателка - въ второ изгнание.

Българите емигранти по цѣлъ свѣтъ познаватъ вече художествения стилъ, дълбоката замисъль, както високо патриотичните чувства, които характеризиратъ убедително всички творби на авторката, частъ отъ която, тя е публикувала още преди четиринаесетъ години подъ псевдонимитъ ИГЛИКА, НЮ НЮФАРЪ, СИБИЛЛА и ЛОРЕДАНА въ разните емигрантски вестници и списания.

Съ искренното убеждение въ високите качества на изброените вече печатни произведения, "БОРБА" препоръчва искрено на свойте читатели както първата, така и втората серия отъ творбите на г-жа ИРЕНЕ ДОЛСКА който читателите могатъ да си набаватъ направо отъ авторката:

Prof. Renée Caleff, Seb. del Piombo, 4. Milano, Italia.

:::::::::: Д-РЪ ГЕОРГИ А. ТАБАКОВЪ, български емигрантъ въ Съединените Щати. Виденъ софийски лъкарь-педиатристъ, бившъ редакторъ на "Медицински Прегледъ", много професионални и научни трудове въ български и чужди списания. Осъденъ на смърть отъ комунистите въ България, той едва си спасява живота, като избѣгва отъ червения адъ, загубвайки геройчната си съпруга, всичко, което притежава, а също и двата си крака, който трѣбаше да бѫдатъ ампутиирани.

Следъ близо 40 годишни наблюдения и проучвания на Съветската медицина, отъ нейното зараждане въ 1917 год. до наши дни, той успѣва да концентрира цѣлата научна, морална и идеологична основа на комунистическата медицинска доктрина въ своя трудъ. Съ много данни и факти, автора описва посредствеността на съветските лъкари, невъзможността имъ да проявятъ свойте способности поради постоянно вмешателското на партията, плагиятството на западните научни постижения, искълчената интерпретация на ученията на Дарвинъ, Павловъ и др.

Съпоставяйки Съветската съ Американската медицина, автора прави сравнение между два антипода: свободата на мисъльта, частната инициатива и прогреса въ Съединените Щати и робската тирания, зависимостта отъ партията и комунистическата пропаганда въ Съветския Съюзъ.

"БОРБА" поздравява най сърдечно нашиятъ събрать въ изгнание и най горещо препоръчва великолѣпния трудъ на Д-ръ Георги А. Табаковъ "МЕДИЦИННАТА ВЪ СЪЕДИНЕНИТЕ ЩАТИ И СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗЪ". Прилагаме проспектъ за поръчки на книгата отъ издателството.

:::::::::: АСЕНЪ НИКОЛОВЪ - български емигрантъ въ Америка. Бившъ учител въ София, историкъ, литераторъ, общественикъ.

Презъ 1962 г. написа и издаде една малка спретната книжка, богато илюстрована, по случай 200 годишнината отъ "Славяноболгарската история и посвѣтена на "всички, които обичатъ България" съ заглавие "ПАЙСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ".

Освенъ живота и дѣлата на Хилендарския монахъ, дадени сѫ и кратки биографии на всички апостоли, тръгнали по "стапките на о. Пайсий". Книжката е на английски езикъ. Препоръчваме този цененъ приносъ къмъ бедната ни емигрантска литература на всички българи. Може да се достави отъ автора: Assen Nicoloff, 1575 East Blvd., Cleveland 6, Ohio.

::::::::::: "БЪЛГАРСКИ ВОИНЪ"- редакторъ Д-ръ Иванъ Банковски, книжка 7, 1962 г. Юбилеенъ брой, посвѣтенъ на о. Пайсий, I-та Българска Легия и Българската война. Разнообразно патриотично съдържание, ратуващо за събуддане съзнаниета за българщината между емигрантите, за стични отношения между разните политически групировки и опитъ за тяхното обединение.

Съ остръ или хумористиченъ стилъ бичува комунистическиятъ поробители на нашата Родина, публикува поетическиятъ творения на емигрантите-поети и дава последните политически и военни хроники. "Правилата за коректна и народополезна журналистическа дѣйност въ смѣграция" сѫ много поучителни за доста наши събрата въ изгнание и ние благодаримъ на автора за тази препоръка. Препоръчваме "БЪЛГАРСКИ ВОИНЪ" на нашите читатели. Аbonаментъ чрезъ адреса на редактора:

Dr. I. Bankovski, Schliesfach 5083, 6. Frankfurt a.M. I. Deutschland.

::::::::::: "БЪЛГАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ"- българско периодично списание, публикувано на английски, издавано въ Бразилия отъ комитета "Българско Огнище".

Започва съ статия по случай юбилеенъ на о. Пайсий, следва хубава статия за проблемите на емигрантите следъ въвеждането на "новата линия на комунистите" отъ Павелъ С., и три мемоара отъ старите български дипломати: Стоянъ Петровъ Чомаковъ, Константинъ Калчевъ и Димитър Ачковъ, интересни като добавки къмъ най новата ни история. Препоръчваме изданието на всички емигранти. Може да се достави отъ:

THE FOYER BULGARE, Caixa Postal 3968, Rio de Janeiro, Brasil.

РЕКВИЕМЪ.

На Инж. Симеонъ Овчаровъ-Харизанъ.

Загълъхна една лира
Отхвръкна и тазъ душа
Горе, де не се умира
Въ царството на вѣчността.

Въ приземенъ путь борби
Изгнанство, проклятие, бѣди,
За нация и родство
И за народни свободи.

И крушения жестоки
Въ житейство и любовъта
Проследваха те поете
Съ усмивка на ненавистта

Но ти съ твърдата си воля
На кормчията умълъ
На бурята сразявашъ воя
Достигащъ брѣгътъ, смелъ.

Разтегна тежни струни
До облокчигъ гнѣстъта, рачи:
Народа да чус, вѣстане...
Отдавна тамъ твойта лира ечи.

Спи спокойно поете, борецъ
Сладъкъ некътъ бѣде твоя покой
Съ свояки китки отъ здравецъ
Поета що кичи стиха си свой.

Георги Петровъ,
Сиракузъ, 31.10.1962.

ВОСТОЧНО-СУФИЧЕСКАЯ ИЗЛОЖБА - ОТДЕЛЕНИЕ
БЪЛГАРСКА ИЗЛОЖБА ВЪ ЧИКАГО

Във възстановената изложба българите имат своя зала, която е създадена от български художници и скулптори. Тя е разделена на две части: етажър и първи етаж. Етажърът е посветен на българската култура и едноименна изложба. Първият етаж е посветен на българската литература и едноименна изложба. А във втория етаж са представени български изложби на български художници и скулптори.

СНИМКА
ХУДОЖНИКИ
И СКУЛПТОРИ

За трети път и тази година Б.Н.С. заедно съ A.B.L. устрои своята традиционна национално битова изложба. Надъ 100,000 души посетители преминаха презъ нашия павилионъ и се запознаха съ хилядолѣтната българска култура. Нашия български щандъ се класира отново като единъ отъ най хубавите, по препоръка на Кмета на Чикаго. Българите отъ Чикаго са радостни и горди съ свойте постижения!

Българите са създадели много интересни и красими изложби, които показват българската култура и традиции. Ако вие искате да видите българските изложби, то трябва да посетите галерията на български художници и скулптори във втория етаж на изложбата.

СЪЮЗЕНЪ ЖИВОТЪ.

::::: ТОРОНТО - Членско събрание. Въ Интернационалния Институтъ се състоя месечното събрание на Клона на 24 XI 1962 г. подъ председателството на Инж. А. Гъндерски. Дискутираха се въпроси, свързани съ предстоящия конгресъ въ Вашингтонъ и се раздадоха 30 карти на членовете, които ще присъствуваатъ на конгреса.

Коледна среща. По случай православната Коледа, клона въ града уреди на 5 I 1962 г. Бъдни Вечеръ въ хотелъ Веверли. На вечеръта присътстваха всички членове на клона, множество гости и голъма група наши членове отъ Бъфало и Хамилтонъ. Следъ коледната вечеря се състоя събрание, на което се прочете окръжното за свикване историческия конгресъ въ Вашингтонъ. Дадоха се разяснения отъ председателя на клона Инж. А. Гъндерски и председателя на Ц. У. С. Д-ръ И. Дочевъ. Изказаха се по организиране конгреса: председателя на клонъ Бъфало г. М. Герговъ, председателя на клонъ Хамилтонъ Инж. Т. Табаковъ, г. г. Ц. Градинаровъ, Г. Биановъ А. Велковъ, В. Мининъ, Т. Тодоровъ и др. Отъ докладите на клоновете се установи, че конгреса въ Вашингтонъ ще бъде масово посетенъ. Натовариха се г. г. Ц. Градинаровъ и А. Цвѣтиновъ да организиратъ пътуването, разквартирането и пр.

::::: КЛИВЕЛАНД - Посещение на Председателя. На 24 и 25 XII 1962 г. Д-ръ Иванъ Дочевъ посети нашиятъ клонъ. Състоя се събрание въ дома на председателя на клона г. Георги Петровъ, където се разгледаха много организационни въпроси и се разрешиха проблеми за пътуването.

::::: БУНЧИСТОЦ - Посещение на председателя и подпредседателя. На 6 и 7 XII 1962 г. Д-ръ И. Дочевъ и Д-ръ Г. Паприковъ посетиха Вашингтонъ въ връзка съ нѣкой официални посещения и подготвяне на конгреса. Тѣ имаха разговори съ Кмета на града, нѣколко сенатори и репрезентативи отъ камарата. Тѣ също посетиха нѣкой държавни учреждения, където бѣха приети отъ висши чиновници на цивилната власт. Всички се изказаха много ласкателно относно инициативата на Б. Н. Ф. да направи първиятъ български антикомунистически конгресъ въ свѣтовната столица над демократията и мира. Всички официални власки обещаха пълна морална подкрепа. Доби се също разрешение, всички делегати и гости на конгреса вкупомъ да посетятъ дома на Президента Кенеди - Бъдия. Домъ, което ще стане сутринъта, следъ официалното откриване на конгреса. Българската колония въ градъ Вашингтонъ и въ околността също се отзова много на сърдително и всички обещаха да посетятъ това общобългарско тържество.

::::: БЪФАЛО - Посещение на председателя. На 26 XII 1962 г. Д-ръ Иванъ Дочевъ посети клона ни и бѣ на гости на секретаря на клона г. В. Динчевъ, въ чийто домъ се състоя събрание на членовете на организациите.

::::: ЧИКАГО - Чествуване Украинските национални бойци. На 1 XII 1962 г. Обединенитѣ украински Организации въ Чикаго устройха голъмо тържество по случай 20 годишнината отъ основаването на У. П. А. Българския Националенъ Фронтъ бѣ представенъ отъ Д-ръ Г. Паприковъ и В. Мечкарски. Главниятъ говорителъ б. сенаторъ Чарлс Керстенъ изложи свойтѣ впечатления отъ процеса по убийството на украинския националенъ герой Бандера. Съ нестихвачи овации бѣха посрещнати на сцената малцината останали живи национални бойци, сега емигранти въ Чикаго. Председателя на клонъ Чикаго Инж. А. Дърводѣлски, заедно съ семейството си замина на едногодишна ваканция за Австралия, където ще посети братъ си, а после за Европа, където ще се срещне съ много наши дѣятели по клоновете ни.¹¹ Ожелаваме добро пътуване и успешна работа за дѣлото!

::::: НЮ ЙОРКЪ - Посещение на председателя. На 4 и 5 XII 1962 г. Д-ръ Иванъ Дочевъ и Д-ръ Г. Паприковъ посетиха клона въ Ню Йоркъ, където имаха продължителни срещи съ членовете на Ц.У.С. при които се разглеждаха множество въпроси свързани съ предстоящия конгресъ. Състоя се също общочленско събрание въ клуба на Б.Н.С. където също се размѣниха мисли по организиране на конгреса. При закуски и напитки срещата продължи до късно, при най приятелска атмосфера.

Никулденска вечеръ. На 22 XII 1962 г. клона въ града организира литературно музикална вечеринка по случай деня на св. Никола Чудотворецъ. Вечеринката бъде открита съ Американския национален химнъ и Шуми Марица изпълнени отъ хора при клона. Генералния Секретаръ на Б.Н.Ф. Д-ръ Калинъ Койчевъ произнесе кратко слово, съ което поддрави пристъпващите и апелира към всички българи въ изгнание да тачатъ и почитатъ нашите народни празници, единъ отъ залозите за запазване на българщината. Приканни всички български патриоти братски да си подадатъ ръжа и задружно съ още по голъмъ жаръ да заработятъ за освобождението на Родината ни.

Последва литературно музикална частъ, въ която хора при клона изпълни български възрожденски маршове и народни пѣсни. Бѣха рецитирани стихове отъ български поети и солисти изпълниха музикални нумера на акордионъ. Сервираха се български гости - шаранъ на фурна и български напитки. Вечеринката продължи до къдно предъ нощта срѣдъ танци и хора. Между многобройните посетители личеха и множество представители на чуждестрани стродни намъ организаций.

Новогодишно посрещане. Рождество Христово и Новата Година бѣха тържествено посрещнати отъ членовете на Б.Н.С. и тѣхните приятели и гости въ клуба на организацията. Инж. Тончо Теневъ, екзекутивен секретаръ на Б.Н.С. и представителъ на Б.З.Н.С. въ чужбина поздрави пристъпващите и пожела на всички една успешна и ползотворна година и да даде Богъ да бѫде по щастлива за нашите братя въ Родината.

::::: ТОЛИДО - Посещение отъ Торонто начело съ председателя. На 26 и 27 I 63 г.

Д-ръ Иванъ Дочевъ, придруженъ отъ г. г. Ц. Градинаровъ и Г. Бибановъ посетиха клона ни. Състоя се продължителна конференция на членовете на клона, където бѣха разгледани много организациони въпроси и се разисква посещението на конгреса въ Вашингтонъ. На 27 I за ранната всички гости и членовете на организацията се черкуваха въ българския православен храмъ "Св. Георги Победоносецъ". Следъ това се състоя общъ обѣдъ въ дома на г. Крумъ Лунгуловъ въ честь на гостите. Г-жа Лунгурова бѣше приготвила чудесенъ обѣдъ и тук гостите изказватъ своя благодарностъ. Клона въ Толидо стой здраво на поста си и тѣхната делегация на конгреса ще бѫде многобройна.

::::: ШУТГАРДЪ - Помѣнъ за Инж. Симеонъ Овчаровъ - Харизанъ. Състояло се е събрание на клона, при което е била почетена памѧтта на нашиятъ незабравимъ другаръ въ борбата Инж. С. О. Х. Изпратена е съболезнователна телеграма до Б.Н.Ф. подписана отъ нашиятъ представител за Германия Д-ръ Никола Василевъ отъ Шутгардъ.

Радостна новина. Най-ordanovъ денъ въ Чикаго бѣ кръстенъ въ православната катедрала "Св. Тройца" юнака на семейство Йорданъ и Гудрунъ Гарчеви - ИВАНЪ. Кръстили бѣха сем. д-ръ Г. Паприковъ. Да е честито!

00000

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ
Централенъ Управителенъ Съветъ

О К Р Ж Н О
2 Януарий 1963 год.

До всички клонове на
Българския Националенъ Фронтъ
въ Америка, Канада и всички стра-
ни на свободния свѣтъ.

Драги Съидейници,

Съгласно решенията на конгреса на Б.Н.Ф. състоялъ съ въ гр.
Ню Йоркъ презъ Мартъ 1962 год. и съгласно решението на Ц.У.С. на Б.
Н.Ф. състояло се презъ Септемврий 1962 год. въ гр. Бъфало СВИКВАМЪ
СЕДМИЯ РЕДОВЕНЪ КОНГРЕСЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ ЗА 30 и 31
МАРТЪ 1963 год. въ гр. ВАШИНГТОНЪ, Д.С. АМЕРИКА.

Този конгресъ, който за първи път ще се състои въ Вашинг-
тонъ, свѣтовната столица на свободния демократиченъ свѣтъ, ще биде
едно ИСТОРИЧЕСКО СЪБИТИЕ.

Конгреса въ Вашингтонъ освенъ вътрешно организационната си
частъ има да изиграе една голъма публично преставителна роля отъ об-
щобългарско значение, съ цель да може българската освободителна ка-
уза да бѫде представена предъ отговорните фактори и общественото мне-
ние въ най добрата за нея светлина.

Важностъта и значението на конгреса налагатъ щото всички
клонове на организаціята непремено да бѫдатъ представени на конгре-
са лично чрезъ делегати или по пълномощно, като въ конгреса взематъ
участие колкото може повече членове на организацията, наши приятели
и гости.

Въ специалното окръжно на конгресния организационенъ коми-
тетъ, което ще се публикува въ сп. "Борба" предконгресния брой за
месецъ Януарий и Февруарий 1963 г., който брой на списанието всички
ще получатъ своевременно, се даватъ пълни подробности по работата на
конгреса, дневния редъ, програмата, тържествения банкетъ и пр. Всич-
ки най внимателно да проучатъ окръжното и да го съблюдаватъ.

Съ вѣрата, че всички преставители и дейци на Б.Н.Ф; голъмъ
брой отъ членовете на организацията; множество наши съмишленици,
приятели и гости, ще се съберемъ на 30 и 31 Мартъ 1963 год. въ Ва-
шингтонъ, за да напишемъ съ общи усилия една нова страница отъ исто-
рията на българската освободителна борба, отправяймъ до всички брат-
ски поздравъ съ пожеланието :

До скоро виждане въ Вашингтонъ !

Председателъ на Централния Управи-
теленъ Съветъ на Българския Нацио-
наленъ Фронтъ

/п/ Д-ръ Иванъ Дочевъ

Б.Н.Ф. Настоящето окръжно за свикването на седмия конгресъ
е изпратено до всички клонове отдельно -направо по пощата, отъ пред-
седателя на организацията.

ИСТОРИЧЕСКИ КОНГРЕСЪ

НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ

30 и 31 Мартъ 1963 г. Въшингтонъ, Д.С.

ОКРЪЖНО

На конгресния организационен комитетъ за организирането, работата и програмата на конгреса на Б.Н.Ф. въ Въшингтонъ, Д.С. който ще се състои на 30 и 31

Мартъ 1963 год.

Съ цель да може успешно да се организира и изнесе седмия конгресъ на българския Национален Фронтъ, който ще се състои на 30 и 31 Мартъ 1963 год. въ гр. Въшингтонъ, Д.С. Америка, се състави нароченъ конгресенъ организационенъ комитетъ, който работи подъ личното ръководство на Председателя на организацията. Членоветъ на комитета ще бдатъ въ Въшингтонъ 2 - 3 дни преди откриването на конгреса, за да могатъ да извършатъ подготвителна предварителна работа - украса на хотела и залите, подготовка за работата на конгреса и следъ това да бдатъ на разположение за посрещане и настаниване делегатите и гостите.

Конгресния комитетъ излиза съ това окръжно, три месеца преди конгреса, като дава тукъ всички необходими сведения и упътвания. Всички единъ клонъ отъ организацията както и всички които ще дойдатъ на конгреса да проучатъ внимателно окръжното и да го съблюдаватъ, за да осигурятъ, наистина, желания отличенъ резултатъ.

Дата и място на конгреса.

Седмия конгресъ на Б.Н.Ф. ще се състои на 30 и 31 Мартъ 1963 год. въ гр. Въшингтонъ, Д.С. Америка.

Конгреса ще заседава въ първокласния Хотелъ "Въшингтонъ" разположенъ на ъгала на Пенсилвания Авеню и 15 улица, само на единъ блокъ отъ Вълиятъ Домъ.

Заседанията на конгреса ще станатъ въ "Нортъ Румъ" намиращъ се въ главниятъ холъ на Хотелъ "Въшингтонъ".

Конгресния банкетъ ще се състои въ голъмиятъ и разкошенъ "Въшингтонъ Румъ" нареченъ още Скай Дайнингъ Румъ, намиращъ се на най горния етажъ на хотела, отъ където се открива прекрасна гледка и панорама на целиятъ гр. Въшингтонъ. Предъ банкетната зала има терраса където всички може да излезе и наблюдава градътъ.

Програма и дневенъ редъ.

Програмата и дневния редъ на конгреса са опредѣлени да бдатъ както следва:

На 29 Мартъ, петъкъ вечеръта, ще се състои пресъ конференция, съ цель пресата да бъде информирана за конгреса на време и на другия ден при откриването на конгреса вече вестниците да съобщатъ за него.

На 30 Мартъ събота сутринта отъ 8 до 10 часа ще стане посрещането и настаниването на пристигащите делегати и гости и ще започне регистрацията./ На друго място се даватъ подробности за това/

Същата сутринъ отъ 11 до 12 часа ще стане посещението въ бъдия Домъ, за което също се даватъ отдельно подробности на друго място въ окружното.

Отъ 12.30 часа на обядъ до 1.30 часа сл.об. продължава регистрацията на делегатите и гостите. Презъ това време всички ще има възможност да получатъ обядъ въ кафетерията на хотела.

ОТКРИВАНЕТО НА КОНГРЕСА ще стане на 30 Мартъ събота въ 2 часа следъ обядъ, въ "Нортъ Румъ" отъ Председателя на Б.Н.Ф. г-нъ Д-ръ Иванъ Дочевъ.

ДНЕВНИЯ РЕДЪ на Конгреса ще продължи както следва :

2.15 до 2.30 часа сл.об. събота, 30 Мартъ - изборъ на Конгресно бюро и комисии. Ще бъдатъ избрани следните комисии:

1. По политическата декларация / На конгреса въ Вашингтонъ Б.Н.Ф. ще излезе съ една Политическа декларация която ще изрази становището на организацията по големите политически въпроси и бъдещето на утешна освободена отъ комунизма България.

2. По конгресните резолюции.

3. По печата и бъдещата дейност.

4. Номинационна комисия.

Отъ 2.30 часа сл.об. до 4.30 часа сл. об. доклади за дейността на Ц.У.С. презъ изтеклата година, разискване и приемане на докладите.

Отъ 4.30 часа до 5 часа сл.об. докладъ на комисията по политическата декларация - първо четене.

Отъ 5 до 5.30 часа сл.об. докладъ на комисията по конгресните резолюции - първо четене.

5.30 часа закриване на първото заседание и даване възможност на делегатите да се пригответъ за официалния банкетъ вечеръта.

ПРИЕМЪ ЗА ОФИЦИЛНИТЕ лица и гости ще стане отъ 7 до 8 часа вечеръта въ коктайлъ румъ въ съседство съ банкетната зала. На този приемъ ще присъствуватъ и представителите на пресата и телевижна.

ОФИЦИАЛЕНЪ БАНКЕТЪ и БАЛЪ ще се състои отъ 8 часа вечеръта до 2 часа сутринта въ "Вашингтонъ Румъ". На банкета ще се изпълни музикална програма. Подробности по изнасянето на банкета се даватъ на друго място въ това окръжно.

НЕДЪЛЯ - 31 Мартъ зараньта отъ 8 до 10 часа ще стане обиколка на града и разглеждане на историческите забележителности. На друго място въ окръжното се даватъ подробности.

Отъ 10.30 часа до 11.30 часа докладъ на комисията по политическата декларация - второ четене, разисквания и приемане на декларацията.

Отъ 11.30 до 12.30 часа докладъ на комисията по печата и бъдещата дейност, разисквания и приемане на проектите.

Отъ 12.30 часа до 1.30 часа сл.об. въ залата где то става заседанието, "Нортъ Румъ", ще се сервира закуска за делегатите и гостите следъ което заседанието на конгреса ще продължатъ.

Отъ 1.30 до 2.30 часа докладъ на комисията по конгресните резолюции, второ четене, разисквания и приемане на резолюциите.

Въ 3 часа сл.об. докладъ на номинационната комисия и избиране на нови Централен Управителен Съветъ и Контролна комисия на Българския Национален Фронтъ.

Следъ избора замъчителни слова и закриване на конгреса въ 4 часа следъ обядъ, за да имать възможност делегатите и гостите да си отпътуватъ на време.

Комитета е взел грижата да организира неделя вечерята, следък закриването на конгреса, ония делегати и гости които останат да си заминат на другия ден, да имат обща приятелска вечеря въ един съседен хотел ресторантъ, където има оркестър, за да могат да прекарат приятно и забавно вечерята.

Пристигане и настаняване.

Всички делегати и гости да организират пътуването и пристигането си въ Вашингтонъ, така че да могат да бдат въ Хотела най-късно въ 10 часа пр.об. въ събота 30 Мартъ, тъй като въ 11 часа ще стане посещението въ Вълия Домъ.

Още отъ 8 часа сутринта събота 30 Мартъ въ "Нортъ Румъ" на хотела ще има хора отъ конгресния комитет които ще се грижат за посрещането и настаняването на делегатите и гостите. Ако случайно някой като присгне въ Вашингтонъ неможе да се ориентира да намери Хотела то той тръбва веднага да телефонира въ хотелъ Вашингтонъ и да иска да влезе въ връзка съ комитета на Българския Национален Фронтъ. Телефона на хотела е : ME - 8 - 5900 Както знаете хотела се намира на Пенсилвания Авеню и 17 Улица. Пенсилвания Авеню е една отъ най големите улици на града и всички когото попитате ще може да Ви упъти.

За всички делегати и гости въ хотела съ запазени легла - по двама въ стая. Стаята струва 14 долара, специална цена за настъ. Този пътъ всички ще живеят въ хотела гдето ще стане конгреса. Тъй като не е лесно да се намерят места въ хотелите на града тръбва да се знае предварително колко и кой хора ще дойдатъ, за да им се запазят леглата въ хотелъ Вашингтонъ. Всички единъ клонъ тръбва да уведоми комитета, най късно до 1 Мартъ 1963 год. колко хора отъ неговия клонъ ще дойдатъ и да представи списъкъ на лицата. Ние ще запазим няколко легла повече, но който иска да има място тръбва да време да го ангажира. Оня който иска да си ангажира стая за самъ тръбва да съобщи това. Стаята ще струва 10 долара.

Ония които пристигнат съ карове ще паркират каровете си въ паркинъ билдинга на самия хотелъ, въ който се влиза отъ Ф - стритъ, задната страна на хотела - Ф стритъ е успоредна на Пенсилвания Аве. и пресича 15 улица. Идваштъ съ кола ще тръбва най напредъ да отидатъ въ паркинъ билдинга, ще оставятъ каровете си тамъ и ще дойдатъ въ хотела, тъй като тия две згради съ свързани. Паркирането ще струва около 4 долара за единъ каръ отъ събота сутринта до неделя сл. обядъ.

Всички който пристигнат най напредъ тръбва да се обади въ Нортъ Румъ на комитета, да се регистрира и получи стаята си и отъ тамъ ще се ориентира за онова което има да става.

Регистрирането на делегатите и гостите ще започне отъ 8 часа за ранната събота до 11 часа и ще се продължи отъ 12 до 1.30 часа преди откриването на конгреса. Всички делегати и гости ще получат специална конгресна карта която ще се носи на ревера на дрехата и на която ще има името му. Картитъ съ много добре направени, съ трикольоръ и текстъ по случай конгреса така че всички ще може да си ги запазят като споменъ отъ посещението на конгреса.

Всички единъ който желае да бъде информиранъ по някой въпроси относно конгреса, програмата и пр. ще получи сведения отъ комитета който постоянно ще има човекъ въ "Нортъ Румъ" за тази целъ.

Посещение въ Вълиятъ Домъ.

Всички делегати и гости на конгреса ще взематъ участие въ посещението на Вълиятъ Домъ, което ще стане въ събота 30 Мартъ за ръта въ 11 часа.

Ние имаме емигранти които ще животъ прекарватъ въ Америка и не съ имали случай да посетятъ Вълиятъ Домъ. Всички единъ който дойде на конгреса въ Вашингтонъ ще има този случай.

Всички делегати и гости ще се събератъ въ 11 часа пр.об. въ Нортъ Румъ на хотела отъ гдето ще се организира манифестация до Вълиятъ Домъ. Както Ви е известно хотела се намира само на единъ блокъ отъ Вълиятъ Домъ. На чело на манифестацията ще се носятъ българското и американското знамена. Знамената ще се носятъ отъ двама наши дейци облечени въ Национални Носии. Като тъхни асистенти, също въ национални носии ще бъдатъ няколко двойки отъ групата която ще изпълни народни танци и ръченици на банкета. Следъ знамената ще се наредятъ всички делегати и гости и така подъ строй по Пенсилвания Авеню ще отидемъ и направимъ посещение въ Вълиятъ Домъ. Манифестацията и посещението ще се снематъ на филмъ и ще се направятъ снимки отъ пресата и специаленъ фотографъ така че всички ще може да има спомънъ отъ това посещение.

За реда на манифестацията и посещението съ назначени специални лица отъ комитета и всичко вече е уговорено и наредено. Обръщаме внимание на всички, че понеже не е възможно посещението да стane въ Недълъ, както мислеме по отъ преди, а тръбва да стане въ Събота, за това двсъки да направи възможното да бъде въ Вашингтонъ и въ хотела на и късно събота 10 часа пр. обядъ.

Адресъ за Президента Кенеди и подаръкъ за Г-жа Канеди.

По случай конгреса, тъй като този конгресъ е първиятъ който българските емигранти правятъ въ Вашингтонъ се изготвя за Президента Кенеди специаленъ адресъ съ художествуна папка, въ който ще му се изложатъ проблемите на България и освободителната борба. Дамите отъ нашата организация приготвяватъ специаленъ подаръкъ, споменъ отъ България, който е предназначенъ за Г-жа Кенеди, по случай конгреса.

Приемъ за официалните гости.

Тази година конгреса ще бъде удостоенъ съ посещението на много официални лица отъ американска страна. Една отъ главните причини за да направимъ конгреса въ Вашингтонъ, което е свързано съ много жертви, бъше и тази, че ние желаемъ да дадемъ възможност на американския официални лица да видятъ хората на нашата организация, да се запознаятъ съ нашата дейност и най важното да упознаятъ насъ българите и нашата борба за свобода. Отъ много страни вече сме получили отвърдителни отговори, че поканени видни лица ще дойдатъ на конгреса. Председателя на организацията Д-ръ Ив. Дочевъ и Подпредседателя Д-ръ Г. Паприковъ, неотдавна посетиха Вашингтонъ съ цель да подгответъ посещението на конгреса отъ радица официални лица. Тъ съ имали лична среща съ кмета на града, който е приелъ поканата, и съ видели и други официални лица. За да се укаже внимание къмъ тия видни и ценни за насъ гости, нарежда се да се състои специаленъ приемъ преди банкета.

Приемът за официалните гости ще се състои въ Коктаилъ Румъ въ съседство на банкетната зала отъ 7 до 8 часа вечеръта-събота. Специални лица отъ комитета ще приложватъ гостите доло въ хола на хотела и ще ги придружаватъ до залата на приема, където Председателя на организацията и членовете на екзекутивния комитет ще посрещнатъ и приветствуватъ гостите. На този приемъ ще присъствуваатъ също представителите на пресата и телевизиона.

Конгресния банкетъ и Балъ.

Конгресния банкетъ и Балъ ще се състои въ Скай Дайнингъ Румъ "Вашингтонъ Румъ" на Хотелъ Вашингтонъ намиращъ се на най голния етажъ на хотела където ще се отива съ асансьоръ.

Залата е разкошна и ще бъде освѣнъ това специално декорирана за случая съ знамена, български картини и предмети, гирлянди и пр.

Тъй като гостите ще бъдатъ по вече тази година на официалната маса ще бъдатъ поставени само говорителите, а въ залата ще бъдатъ запазени други маси за останалите гости и пресата. Също нашите членове и гости ще бъдатъ разпореждани по масите така че да има подходяще място за всички и да се намери място завсички, тъй като споредъ пресметанията ни залата едва ще побере всички които се очаква да дойдатъ на конгреса.

Преди 8 часа всички ще заематъ мястата си, следъ което официалните лица ще дойдатъ въ залата.

Откриването на тържеството ще стане съ изпъването на Американския Национален Химнъ и нашият национален химнъ Шуми Марица. Изпъването ще се извърши отъ хорътъ на клона Ню Йоркъ, който се приготвя за тази целъ.

Следъ откриването ще се сервира вечерята отъ 8 до 9 часа въ което време чермана на вечерята ще съобщи за получените телеграми и поздравителни писма. Очакватъ се стотици такива отъ най видни лица.

Следъ вечерята отъ 9 до 10 часа ще се даде думата на официалните гости да приветствуватъ конгреса. Както вече казахме пръвъ ще приветства конгреса кмета на града Вашингтонъ следъ което още няколко видни лица-сенатори и пр. Всички посетители на банкета ще има програма и ще може да знае точно кой ще говори и пр. На официалните гости ще отговори Председателя на организацията Д-р Ив. Дочевъ.

На банкета ще бъде изпълнена специална музикална програма. Познатата на всички ни съ своите песни и акордионъ - Г-жа Р. Попова отъ Ню Йоркъ ще открие програмата. Танцова група отъ членове на клона Ню Йоркъ ще изпълни народни танци и ръценици. На края музикалната програма ще се приключи съ хора на клона Ню Йоркъ които ще изпълнят няколко бойни воени български маршове.

На официалните гости ще бъдатъ поднесени подараци-споменни отъ България, които да могатъ да красятъ домовете имъ и имъ спомнятъ както за нашият конгресъ на който тък съ били така и за нашата Родина. Също на официалните лица и на пресата ще се даде специално изложение по българските въпроси.

Целиятъ банкетъ ще се снеме на филмъ и ще се направи голема обща снимка за споменъ.

Ангажиранъ е специален оркестър отъ Бъфalo, който ще свири танци следъ приключването на официалната частъ. Оркестъра се е пригответъ и ще изпълни български ръценици и хора, за да може всички присъствуващи да се почувствуватъ въ родна среда.

Бала ще продължи до 2 часа сл. полунощъ. Презъ цялото време

на Бала отъ 10 часа вечеръта до 2 часа сл. полунощ ще бъде отворенъ коктайлъ бара въ съседство съ банкетната зала, за да може всички желающъ да получи каквите напитки обича.

Обиколка на града и разглеждане историческите паметници.

Оня който посети Вашингтонъ тръбва да види историческите паметници на града защото редко се отдава случай да има човѣкъ такава възможностъ. За тази цѣль комитета нареджа специална екскурзия, която ще стане въ Недѣля отъ 8 до 10 часа пр.об. Всички ще се събератъ въ Нортъ Румъ въ 8 часа заранъта и отъ тамъ съ нарочни бъсове ще предприематъ обиколката на града. Ще се посетятъ мавзолеитъ - На Вашингтонъ, Линcolnъ и Джейферсонъ, ще се посети къщата музей на Генералъ Ли, ще се посети Парламента и пр. При посещението на тия исторически място ще се прави филмъ и нарочни снимки за да може всички да има спомѣнъ. Подробности ще се съобщатъ отъ комитета въ нѣрвото заседание на конгреса сѫбота сл.об. Тази обиколка на града наистина ще бъде нѣщо което всички ще посрещне съ задоволство и интересъ. Посетете конгреса за да видите Вашингтонъ !

Конгресните заседания въ Недѣля .

Конгресното заседание въ недѣля ще започне въ 10.30 часа пр. об. следъ като всички се заврнатъ отъ обиколката на града и ще се развие по опредѣлени дневенъ редъ както отъ началото се съобщи . На обѣдъ ще се сервира, въ самата заседателна зала, закуска за всички за да се пести време и може заседанията да зъвѣршатъ на време.

Конгреса ще приключи работата си въ 4 часа сл.об. така че ония делегати които искатъ да си заминатъ веднага и да бѫдатъ на другия денъ на работа ще иматъ тази възможностъ. За ония делегати и гости, които оставатъ да си заминатъ на другия денъ комитета нареджа обща приятелска вечеря въ съседния битовъ ресторантъ, гдето има оркестъръ, така че всички ще могатъ да прекаратъ забавно вечеръта, да размѣнятъ още мисли и да си заминатъ задоволени.

Конгресенъ Филмъ .

Отличния нашъ деецъ Г-нъ Д.Ивановъ отъ Хамилтонъ и тази година ще направи филмъ на конгреса, който ще бѫде цѣленъ и говорящъ. Г-нъ Ивановъ се е приготвилъ и още отъ самото начало той ще проследи всички прояви на конгреса и ще направи единъ пъленъ филмъ гдето ще се види всичко отъ началото до края. Филма ще бѫде единъ исторически документъ. Филма ще се прожектира следъ конгреса въ всички градове на Америка и Канада следъ което ще се изпрати за прожектиране въ Европа.

Покриране разходите по конгреса.

Изнасянето на конгреса въ Вашингтонъ е свързано съ много разходи. Ние не получаваме никакви субсидии отъ никъде и за това тръбва всички единъ клонъ да изпълни поетите задължения и изпрати незабавно събранитъ суми за конгресните карти до касиера на Централния Управителенъ Комитетъ. Тази година ние не искаме никакви извѣнредни помощи , като знаемъ че всички тръбва да направи разходи за да дойде въ Вашингтонъ, обаче за да покриемъ разходите на конгреса тръбва да постъпятъ въ касата предварително всички суми отъ конгресните карти. Недейте забавя изпращането на вашиятъ дѣлъ !

Златна книга на присътствуващите на конгреса.

Понеже конгреса въ Вашингтонъ е отъ историческо значение пригответена е специална ЗЛАТНА КНИГА въ която всички присътствуващи ще запишат името си, за да има единъ документъ съ които единъ денъ да се установи, кои съ били ония които допринесоха за изнасянето на тази голъма общобългарска проява за първи път въ Вашингтонъ. Въ книгата най напредъ ще се запишатъ официалните лица и гости и следъ това всички присътстващи на конгреса. Книгата ще се поднесе на всички за разписване презъ време на официалния банкетъ които ще стане събота вечеръта на 30 Мартъ 1963 г.

Украса на хотела по случай конгреса.

Хотелъ "Вашингтонъ" гдето ще заседава конгреса ще бъде нарочно украсенъ за случая. Предъ главния входъ ще се възятъ две голъми знамена-Американското и Българското. Въ главния холъ на хотела, отъ балкона на галерията, ще се възятъ три знамена-две американски и въ средата българското. Съ пригответлениято на знамената съ се заангажирали г-жа и г-нъ В.Динчеви отъ Въфало.

Освенъ това въ главния холъ на хотела ще има 2 голъма плаката на която ще е написана цѣлата програма на конгреса, ще бѫдатъ поставени български картини и предмети и пр. така че всички чужденецъ който дойде въ хотела веднага ще разбере, че тамъ заседава нашиятъ конгресъ. Тъй като ние този пътъ всички ще нощуваме въ същия хотелъ движението въ главния холъ, гдето е и заседателната зала, ще е много оживено, което също ще допринася за по голъмото проагитиране на хотела.

Специални конгресни покани.

Издаватъ се специални конгресни покани, цветни и много хубави, които ще се разпратятъ на клоноветъ своевременно, за да поканятъ чрезъ тяхъ всички наши приятели и съмишленци както и всички единъ нашъ членъ да има и получи покана за конгреса. Клоноветъ да направятъ всичко възможно за най широкото проагитиране на конгреса и по масовото му посещение.

Конгреса въ Вашингтонъ е една общо българска проява нѣмаща равна на себе си въ историята на нашата емигрантска борба. Всички български националисти и антикомунисти, независимо дали съ членове на нашата организация съ най сърдечно поканени да взематъ участие въ конгреса и особено въ голъмиятъ банкетъ и балъ.

Делегати на конгреса.

Съгласно устава всички единъ редовенъ членъ на организацията има право да присътствува на конгреса и да вземе участие въ разискванията. Въ случай на гласуване, обаче, иматъ право да гласуватъ само делегатите. Делегати на конгреса съ: членоветъ на Ц.У.С. и на К.К., Председателите на клоноветъ и по единъ делегатъ избранъ отъ общото членско събрание, за всички петъ членове. Клоноветъ своевременно да се отчетатъ къмъ касата на Ц.У.С. и да получатъ членски карти за 1963 г. Същевременно, преди конгреса, всички клонъ да свика членско събрание и избере нужното число делегати за конгреса.

Историческо значение на конгреса въ Вашингтонъ.

За първи път въ историята на българската антикомунистическа емиграция ще се състои единъ конгресъ въ Вашингтонъ, където

ще се изнесе публично предъ официалните лица и общественото мнение българската Освободителна Кауза.

За първи път въ Вашингтон ще се развие българското Знаме и по улиците на града ще се направи българска манифестация.

За първи път въ Бълията Домъ ще влезат преставители на българската антикомунистическа организация съ българското знаме на чело.

За първи път ще се чуе въ Вашингтонъ, свѣтовната столица на свободния свѣтъ, българския гласъ-гласътъ на поробения български народъ.

Конгреса въ Вашингтонъ не е само една проява на Б.Н.Ф. а е една общобългарска проява отъ значение за поробената Родина и за всички емигранти.

Посетете конгреса въ Вашингтонъ и вземете и вие участие въ написването на една нова страница отъ историята на българската антикомунистическа борба за свобода !

Отъ конгресния комитетъ

МАРШ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЕМИГРАНТИ .

Отъ Инж. Василь Димитровъ

О, КАКЪ ТЕ ЛЮБИМЪ, РОДИНО СВѢТА,
О, КАКЪ ТУПТЯТЬ СЪРДЦА НИ ВЪ ЖАРЬ.
И ТВОИТО ИМЕ Е СМІСЪЛЪ НА ЖИВОТА.
И СВОБОДАТА-НАШИЙ ИДЕАЛЬ .

И НИЙ ЩЕ ЛИТНЕМЪ КЪМЪ ТЕЬ, РОДИНО,
ВЪВЪ УСТРЪМЪ СМѢЛЬ, ВЪВЪ КЪРВАВЪ БОЙ,
И НИЙ ЩЕ ЛИТНЕМЪ КЪМЪ ТЕЬ, РОДИНО,
СРЪЩУ ВРАГА ПРОКЛЕТЬ, ЖЕСТОКЪ.

Референъ

ЗА РОДИНАТА СИ НИЙ ЩЕ МРЕМЪ,
ЧЕ ТАМЪ НИ ЧАКАТЬ МАИКИ И БАШИ,
ЗА РОДИНАТА СИ НИЙ ЩЕ МРЕМЪ,
ЧЕ ТАМЪ НИ ЧАКАТЬ БРАТЯ И СЕСТРИ .

Б.Р. Горните стихове написани и публикувани отъ автора имъ още преди 15 години когато той и всички ние бяхме въ емигрантския лагери въ Европа и днесъ продължаватъ да бдатъ единъ пламененъ зовъ къмъ всички емигранти за продължаване и водене освободителната борба до крайна победа.

По случай конгреса въ Вашингтонъ, гдето всички ония които отиватъ съ присъствието си даватъ доказателство, че тѣ наистина не сѫ забравили Родината и народа ни, ние публикуване отново стиховетъ на Инж. В.Димитровъ, тѣ като този написанъ отъ него Марш вдъхновява и днесъ българските емигранти националисти и особено тия които ще се събератъ въ Вашингтонъ на конгреса на Б. Н. Ф.

HISTORICAL CONGRESS
of the
BULGARIAN NATIONAL FRONT

March 30 and 31, 1963, Washington, D.C.-U.S.A.

For the first time in the History of the Bulgarian Anticommunist Emigration will be held in Washington D.C. The Seventh Congress of the Bulgarian National Front - March 30 and 31, 1963.

The Congressional Meetings and the Official Banquet and Ball will take place in Hotel "Washington" at the corner of Pennsylvania Ave. and 15 Street-Washington D.C. - America.

CONGRESSIONAL PROGRAM

March 29, Friday.

4 - 5 p.m. Press Conference.

March 30 Saturday.

8 - 11 a.m. Arrival and accomodation of the delegates and guests coming from all parts of U.S.A. and Canada.

11 - 12 a.m. Visiting THE WHITE HOUSE.

1 - 2 p.m. Registration.

2 p.m. Congress call to order (North Room)

2.15 - 5 p.m. Appointment of Congress Chairman and Congress Committees; Reports for the activity of the Central Executive Board and discussions; First reading of the Political Declaration and the Resolutions (North Room)

5.15 p.m. Recess.

7 - 8 p.m. RECEPTION FOR THE HONORABLE GUESTS
(Cocktail Room - top floor)

8 p.m. OFFICIAL CONGRESSIONAL BANQUET
(Sky-Dining Room)

National Anthems; Invocation; Supper.

Addresses of the Official Honorable Guests.

MUSICAL PROGRAM - Songs and Dance - Players
will wear Native Costumes.

10 p.m.-2 a.m. BALL - DANCE. First class Orchestra. (Sky Dining Room)

/ Continue on next page.

March 31, Sunday.

- 8 - 10 a.m. Tour to view the City. Visiting the Mausoleums -
Memorials of Washington, Lincoln and Jefferson ;
The House -Museum of General Lee ; The Capitol etc.
- 10.30-12 a.m. Second reading and discussions of the Political
Declaration (North Room)
- 12.15- 1 p.m. Luncheon.
- 1.15 - 4 p.m. Report of the Committee for the future activity;
Second reading and discussions of the Resolutions;
Election of the new Central Executive Board.
(North Room)
- 4.30 p.m. Adjournment.

The Organization of The Bulgarian National Front prepares special
MEMORANDUM for PRESIDENT J. F. KENNEDY and Present, souvenir
of Bulgaria, for MRS. KENNEDY.

Because of the Historical meaning of the Washington's Congress
of The Bulgarian National Front is prepared special GOLDEN BOOK. At
the Official Banquet every body will sign his name into this GOLDEN BOOK.

For the occasion of the Congress Hotel " Washington" will be
special decorated.

The attendance of the Congress of the Bulgarian National Front
in Washington D.C. will be really unforgotten event.

Attend the Congress in Washington .

The Congress Committee.